

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثنا دہ بخند خدای تد بہ انسان ی پد شربہ او بیان لورکا او تمیزی
ورکا لورویو انانو پد نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پد افصح
بیان سرہ پد بخند معجز او ابلیغ دی لہ کلام دیتو لوبلغا او قضی ستا بند او
پاسی دی بخند خاوند لہ پد بیلیدہ فستبدیل خاوند او نذ بل بلور دوگر لہ
تشنیق دی دی پد انسان چخوب و خبر و پالی او د ہری بلینج وینا
ملہ ہم دی درود نامحدود پر بخند پیغمبر وی علیہ الصلوات والسلام
پہ سو بدتی راہ بنولہ ہمہ را را رودہ

بیت

دی دی رہبر دکا ثنا تو ترده جارہم
دی دی نامور د مخلوقا تو ترده جارہم

خدای رحمتونہ دی وی ددہ پر اولاد او اصحابو پد پر اسمان د ہری

رہ ستوی دی اود پیغمبر دگوتھی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بہرہ عربہ ورکہ دای اود رحمت ور بونسکور

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری
تہید زحوبی کرد و بنانہ دوی دوی خوش بچانہ

بخاص کچہ د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور
ملگر یوا و ددہ پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه و نیادانہ
غورہ خاصہ دہ اود نطق تاج ہخد دکرنا تاج دی چه خالق تعالی د
غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پہرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نہ کی
عزیز شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ الشعراء "تلا میذا الرحمن و گل سوا
اود دوی دنیاوی برکہ داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پہ
موی اود خوب و زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک سیم او پاصل پبتون
یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی و نیاد بخت سیم اود پشی
اود دینی ہی ہم دغدگار دی دادا دیر وقتونہ تیر سول چه ماغونہ بندہ بہ زہ دہ

شاعران

شاعران تذکره و کاتبان احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی مانه فراغ نه
 مرا کاودا بیلده می پد زره کمی و پد سوه سکه چه پرقند ابرد ظلم اورد جنانو تجم یرو
 به او بیجا آرام نه درلود او نه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمر ل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی مورب خلاص کمر و له بغو ظلمو شخه او فراغ سوه
 زری و نه ز مورب اوز مورب ملک حاجی میرخان علیه الرحمته دوی له قند ابرو یا سته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فراغ سوله اندوه او قلم می لر و ا
 خست

بمغه وقت پد زمانه ابرادی خبر سوز مورب د پینتخا دسترگو تور امام المسلمین و

ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتو پادشاه حسین بوتک پد ملک انوکمی دی دی لوی ملک
 در حاجی میر غنلی زوی سمنند خالق دلدوی سلطان داعمی

نوی زه و غو بنتم خیل در بارته او مانه دی تشوتیق و کا او الطافی بنکاره کا
 پد دا خله اراده پوره کاندنم او د پینتو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 چه ز مورب پادشاه او د بنالم خیلو در پد سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 بیخنده هم دینی وینا خاوند او د پینتو د شعر شو قمن دی نوما و غو بنتمه چه ژر ژر تر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سی بنکاره دوی پر ماله د
 د یرو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او بغه وقتونه
 زیدیم له وگرم یو شخ می دیرسبه حالونه اوریدلی دی او اوس بغه هوا
 لک الله په غوښتی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دن
 مراغلی دی پر پته و او نو بنکاره خالق تعالی دی لقوله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دایم په دغه کتاب چما
 او رخ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د بغو شاعرانو پر چورا
 دو همه خزانه په بیان کی د بغو شاعرانو پر اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د بغو اربینو او بنحو پر دوو د پښتو زندپانه

لمی خزانه

د بغو شاعرانو پر پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی بنکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدة الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 بچک په التزکی دیزیدلی و په سنده پوری ۶۶۰ هجری کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولوت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کرل بابا هوتک چل قومونه را تولا کرل او د سره غر سردی پر مغولو شخړه بوتله
 پر دی جگره کی مغول تالا سول او د پښتو گوندیو دیر و وشرل ماته چل پلار داود خان
 داسی نقل و کا پر سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی لجنه سو پر لوی شو
 د امر به برینا لکه کا په دی شخړه کبش پښتانه لبر او بی خواک و پر د سر و مغولو
 پښتانه راغله او اخیستدی و کا نو یو شو غنبتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لور پښتانه داسی بولوله او په غیشوی د مغولو تتر نه شیرل غنبتلیو میر و
 چه داسنده او ریلله په جگره تو دیدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو و لاره
 او تولا ی پنا کرل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | وگریه جو راته پښور دی

پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 غنیلو تنگ کری دامو واردی
 پہ پیتھائی ی پلھو دی
 آدمراغی غنیلو ماسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو پہ غشیو کری وارونہ
 ورو بانڈی کری چنل تترونہ
 زما دزلمو وینی بہیری
 میرٹھی مزغلی او تر ہیزی
 پینتو ہلی پرغرہ بنگ دی
 مہال دتوری دی دنگ دی
 زلمو پرتنگ خانو نہ مہ کری
 دپیتھائی محلی ساتھ کری

ہم پہ غرنی ہم پہ کابل راغی
 مغل راغلی پہ تلوار دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 پرتنگ ولاورد پیتھاسی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دتیرو تیرو گراارونہ
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 مٹھکی او غرونہ پہ سر کیری
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 سور غری پہ وینو دوی رنگ دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دینن پہ غشیو مو پید کری
 پیرکلی بانڈی مغل راغی

نقل دی پیر بابا ہتوک د مغلوسہ دیر جنگونہ وکرل اودار غنڈ او پوری خواہ
 ی وشرل او ہرکلاہ بہ داترا او مرٹھی غنیلو پیردوی یر غلونہ کرل او پد غرونو

به مغول ننو تل ابابوتک پر سپین بریری سو عمری نه او ایا کال و په سنه ۷۴۰ هجری
 وفات سو
 ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا ابوتک
 مشر زوی او تر بنفد پلار ورو شته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کړه نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قو تمند سړی و په جنلو کی بدله لسو تنو سره بد و په بنف
 سنه چه ابابوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی د ایل پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کی دیر خپلوان راټول کړل او هلته دی کاریز ونه و کبل او خپل زلمی ی
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو و دانیو غوړیدن سول پر سیوری ی یرغل دکا او د
 ملکیار بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتو سین و رانی سوی او ضعی
 و لار مرغانی او بید و ب ته ضعی هم و خا ته و انزی خوا ته هلته دی خپل زلمی سره ټول او ب
 راغلل مغولی و شرل او سیوری کیا و دان کښ
 هجری کئی په پسر د ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت ی پر نومو
 او خوار کړ غاری غاری بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خنډ و ته راغی هسی سندری
 سی ویلی
 سندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی ترنگ بهیبری غاری تر غاری ۵ زما زگی خو خپل لالی غواری

که رسیده مروده + دترنگ مروده + خاوند دوح + چه در کی صومع زما نپله مروده
 که نیز دی نیزی + یزد بیلتون دی + نزره نیز وری + چه ویر ژر می + پید غلم ز بون دی
 که او ز می او ز می + چه زرمی او ز می + دا او س به وچ کا + دویر نیز وند + بل ۲ میر به زور دی
 نختند یوسه + سپینی سپو بر می + ورته و وایه + چه ترنگ مال کرم + ستاده خو لکنیه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاردی + پانته لیاردی + سوبی جان آن
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگ یو او بد لر کی مر او ای او دلته درود
 دیوی شنوی او بلی شنوی په نله او غز و بسن بند سو پیر ترنگ یو بل جور سو سیار بابا هم
 پردی پل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه روح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لا راود خیل تره زوی نور بابای ه لید چه غشی تیره ه غمید غشی پسته
 و کا چه تره زو دا شکری بخه ویل د مغولو په جگړه کی ستا ملا تریم ملیا بابا دعا ه کرده و رته
 چه تره زو تل سو بمن اوسمی و ایسی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته تی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه ورخ د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغولت
 د عیار بابا په کلا کی شرک نه و پیرته له بشختیو نور بابا چه خبر سو ژاری تان جهنم کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغول شمل او دیری مه کړل دا هتول د ملیار بابا دعا برت و

انکر

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سرهینی مرتبه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید محلی و خاوند تعالی ده ته مبارک کلمات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجات و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصحت سواد و خپله اولاد و سر
 راغی که کسی شخ غوری سرین ته او کله به ولای د غندان غزه ته او هله به بی خدای تعالی
 ستایه او ستاخوا او په کالی به یو ورتلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه به ی کوله او پسته
 به ی هم زیارت تد ورتلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نو خاوند لوی او
 او هغه وخت په فریبون د کسی غزه غندان ته لرتلی لاسما عیل بابا په ده سپی دیر
 و شریک سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 ناست و د دوی کور و د کسی پر غزه نو فریبون د پلار او تره لخوا په تنگ او د نصحت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه د اسی ناری و کړلی
 که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غزه شخه + مخی فریبون دی
 که ورو ورو ورو + فریبون ورو ورو + تد بلیتون کړی + زما ویر ته گوره
 په چو مرغی له + توری کړغی له + همزونی پاته + شخه شریک له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاسره + چه پیر مونکری + زموږ کپول د اری

زنده می ریزد + یارمی بلیزید + بیاتون ی اوردی + نجان پد سو جیری

نقل کا چه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه

تلاویح د فریبون بابا

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهنگی مری کی
 ندریز می که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می می خج کلانته
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهنگی مری کی
 ندریز می که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می می خج کلانته
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

نقل کا چه فریبون بابا و لار چه مرغه کی میشت سو او هلته هم وفات سو چه کال هجری
 و ۴۱۱ و سو سته ی زامن هم چه غوره کی او سید له او کا سی اولاد بیارته
 و لاسه د کسی غره او پشین پد لتو کی میشته سول او د کند او ز مند اولاد و نه چاره
 سول او لاس ل دنگر بار او خیر او پینور لقی ی و نیولی

ذکر دقه و قاله اصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوریاضیل سر زنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی د شیخ عباس زوی و پد عباس د عمر اوی د خلیل زوی د خلیل
 د غور یا غور یاد کنده ابن خزینون زوی و پد حضرت سونجی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زحاک پلار علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا پد د خزینون علیه الرحمة مرگ پد مرغه کی و
 او اولادی هم پد امر غسان او مرغه او پینین کی سره پیاره سول خنی در برول د
 بزوب او کو بزک غر و ته او امران او حسن د شیخ متقی درونه پد پد پد غره او سیدل
 پد ورته د مشرور و ور پد نامد مشهور سو د خواجہ امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور پد پینین کی و پد هوری ی زیارت دی یو بل و روری و پد گرام کی شیخ دی
 نقل کا پد شیخ متقی قدس الله سره پد کال هجری ۱۰۲۳ هجری زیوید لی و او پد عمر د پنجه
 شیتو کالو د ترنگ له دوده پد غایه وفات سو او پد پد غنوی لوی شیخ دی پد
 کلات باله سی نقل کا پد پد پد غنوی شیخ او به نزی او د لی د لی پستانده او اولاد د
 پد پد دوی دده زیارت ته نقل د ترنگ له دوده به ی او به ورسه و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهر دده مشر زوی دده پد زیارت کی دغه دیر تبری و که ی نقل د متی بابا
 له قبره سره نزدی او به براد غور حیدری او هسلته به نده پینه پیدا سو دا او به تر
 اوس هم بهیری او زایرینیا حکا چینی نقل کا پد شیخ متقی بابا لوی زرا به او عابد

او پر خاوندین سری و دده اولاد و لارل او پد پیښور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستاندره اول شنه زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غنمان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای سینہ
 پد غن کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او اسی ما جاتونه ی و ویل پر درونه
 ی و یلی کول دغه پر شرما چنده پلاره او مریدی و پر نقلی کا ندنم

شعر

پر لوی غر و هم پد دینتو کی		په لوی سهار په نیو شیو کی
پد غار بوغ او پد شیلکو کی		یادویر تر لوبه شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تدا سری دی

جندی زرخون کد پد بیدادی		د برینا خواته پد خندا دی
ترنگ چه خردی پد ژمادی		دا ستول اغیز دینی ستا دی

موله بنکلال دی ستا لداسه

ای د پاسوالو پاسد پاسه

یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی	کد لمر سو بنام مخ ی سپین دی
لکه سندهاره مخ د سین دی	که غردی بشکلی پر تمین دی

شاد سبکلا داپلوشده ده

دای یو سپکده ننداره ده

دشرفند و بزمی پکنس چلیبزی	دلته لوی غرونند زر غونبیری
سترگی لید و ته ی بسینبزی	بورلوی شاه نظر اگر بیری

لوی خاوندده موله تده می

تلد نری په سبکلیده ی

سبکاره ی لور پلور کمال دی	خاوند سبکلی تاجال دی
تادقده رت کلمکی شال دی	کده و ریح که شپه کد پیری کال دی

شاد لور و نو یو رناده

دلته پیر بومره تما شاده

سوی دمشق پ سو خنداوردی	نرپه می داستادینی کوردی
بیلدی بیخ دی و کر ی پوردی	رپه ی و تاقده ستا پوردی

ستا و جمال پهلید و بنا ددی

که ندوی دغز نور به یاد دی

ددی نری په عشق سبی دی		په غزه کی ستا عشق شیلکی دی
ستا و جمال خری برشی دی		که غمت که وور که پنهنزی دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستا و جمال په ننداری سوی

تیاره خیره و لوقول عدم و		نه هسک نه محک و تور تم و
ستا و جمال سوچه پر تم و		نذا البیس شی آدم و

په سو بنکاره ^{ری} بنکلی دینا سوه
 د پینج پر لوری ی دنا سوه

د بنکلی حج په تما شاسوم		مزه چه خرگند پیری دینا سوم
لچلی سستی را جلا سوم		ستا پر جمال بانده شی اسوم

په ژبی اژام په بیلتون دی

بمه پردیسی بل می تون دی
ای بهای

د کړو

سورہی می اور ی غامی غامی غامی	و گریہ ولی متی شاری
چیل تون او کو برو کل مزای	شہ غوامی شہ ای شہ باری

چو منی چہ بیل سی یند غوامی
تلی دین پہ لور شہ امی

نقل کا وہ سی چہ شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دغذای سینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و او کو برو
بد ہفہ پار کی بو غول او ہر چاہ ویل نو بری ژر ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
کتاب ی واخست او دور مستہ نسوہ شہر کندہ پر شہ سو

ذکر د جهان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوامی نقل کا مذہبہ الواصلین
شیخ کتبہ متی ذی غور یا خیل چیل کتاب لر غومنی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا ینج سورہی
خجہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبہ علیہ الرحمۃ ہسی و ای پی بد تا ینج سو
کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۳۲۲ھ ہجری دغور
پہ مندیش کی امیر سو اوجہان پہلوان ی بالہ و ای پی دغور کو رتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
پد خلافت کی دیر لو مکونہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و پد پورہ

تن له سلو جنجا وروسه جنگیدی خدی نو کرو با له پرمعنی ده کلف او سخت واپی په
 امیر کروی به په دوی نه مین درو کی واده پته ی ماخی درلوده په کتبت دنده یس پشان
 و او په دغه خای کبری بنکار کاوه او عشرت پتایخ سوک کی راوړی په دا امیران له پیر
 پخو او با شان او بستکی و او د هغه سورانو می له اولاده دی په دسرا له پسته و
 امیر پو له دپه هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سفاح دینی امید مع جگړه کی له ابو مسلم
 ی هم مرستی و تاریخ سوی محمد بن علی البستی داسی کبلی دی چه د عباسی دعوت چنگو کی چه امیر کروی
 دیری سوکی و کړی نو ی د ابیتونه وویل چه ویاړنه ی بولی هغه دادی په شیخ کته علیه السلام
 تاریخ سوکی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کروی چه پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نسته	په پهنه و سنده پر تنما او پر کابل نسته
بل په زابل نسته	لما اقل نسته
غشی دمن می چی برینتا پر میره منو باندي	په ژوبله یو غم یر عالم پر تبتید و نو باندي
په ماتید و نو باندي	لما اقل نسته

زما د بریو پر خول تا ویری بسکت نمنه و پویای | د آس سووی محله ی بوردی غرونه کا ندم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اتل نسته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما په اودوم

لما اتل نسته

دجیره الود پر شونو نم تبتی پلن رانخه

لما اتل نسته

پاداری سخی لویاوی دکول دسور و لیره

لما اتل نسته

دوی پوادینه بنده بامم بنده روزنه نوم

لما اتل نسته

نمی زما د نوم می بولی پر درج ستا سوال

لما اتل نسته

زما د توری تر شپول لاندی دی بر او جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمهوزمانشی لونی داری دین رانخه

بر پی ندون رانخه

د زونج سو بهی د توری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

خپلو و گرونه لور پر زوینه لوم

قلی و دند لوم

پر لوی غرومی وینا دومی نه پنجنه و پتال

پور نم شو میاشته کال

شیخ کتبه علیه الرحمه تاریخ مور نقل کاچر امیر گروه عادل او ضابط او دینی وینا خاندو

ده بهر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ بیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داوور پر فکلو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة شیخ کتبه پکتاب کی در غوغی پستانه تیایخ سوری
 بی نقل کا چه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد زوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بنده اشعار ویل نقل کا چه سلطان محمود غازی پغر باندی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد جگره و کوه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دآ بنگران پد
 کورت کی هفت چه سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غزنیه د بند مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و د امیر محمد سوری پهر گکی داسی ساندی و ویلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده و کذ فی القصیده

ز مولوی هر گل چه خاندی په بهار
 ریزوی ی پانی کاندی نار پزار
 دیر سر و نه کاستر خاور د لاندی زار
 د بی و ن لو دینی توی کاندی خوشخوار
 لاد کوبدی داری تیرو جبار
 رستان شنی صغلا کاند کا پزار

د فک لچارو شه و کرم کو کار
 هر غمخوار چه پدید یا غوریده و کار
 دیر غمخند د فک پشیره شنه کار
 دو اکن سره نول پریاسی مری
 چه لبرعدی زمردی پی زنگلو کی
 هم ی غمشی سکینی دال د ژوبورو

چری ملاوی نکویری بغتلیو

پیوه گردبنتی پریباسی لبرمه
 تیرتی شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر ترلو لور نگیری پزیره لاراپه
 بیج روغی می پزیره نسه ساله خوره
 له تیر پودی اونبی خاشی له اور محیو
 بند لاس و اضلی لخور بند لوری
 بند زره و سوخوی په بیجا بانڈی
 بنه وصل گری مین لب مینه
 ساله لاس دی پراته ژوبون گری کا
 کله خوشی کاندی مراندی دزی کیو
 کله تکی و اچوی پر ناز و لیه
 کله غور سوخی و اکمن له لور پلاز و نو
 ز موجودیر زره و لودنن یا و غشی و دشت
 پر سو رو بانڈی ویر پر پوت لیا سه

دافلک پر و کاشه کا بی گزایر
 ندی غشی نه لندی وی ندی سپار
 ساله لاس ندی بیج کل بلیه خا
 پر نگیو اور سو دی دغم ناتار
 بیلوی په ژر اژره مین لیا ر
 چیمی ژاری پورت ورت ساله شمار
 بنه ملا گری لبی و زولو له ترار
 بنه پیر لویزی له گردبنته له مدار
 بنه در ملی تپونه د افکار
 هر پلوته تپی زره و نه چچار خار
 کله تیر باسی و گری هو بنیا ر
 کله شیر ی گری گریوان د مخنی چار
 کله کبشینوی چنار و وکی با دار
 و در شو بلله په دی غشی هزار
 محمد و اکمن په و لاری پیل دار

یو وار سو ایس پلاس د میر شمنو
 په سماوی ودان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کسبیت
 تنگ لیلوره قید مینه ده خلکه
 سر زوی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور مخزی سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غورون
 نه بنه ز غا د غورون د بید یاده
 نه غول بیاز غونیزی پلا سونو
 نه له غور بیاراجی کاروان دینکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی تو مینه
 د اید شچه محمد ولله له نریه
 نه بنکاریزی هغه سور د سور پلوتو
 چه به نخلیو په تنخا پکی خند له
 هغه غور په دیر ناکار دواکمن کسبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دوکا

اشغال ی وکر قبر له بلوار
 په تکیه و پر دست جهان او خاار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 دن مرید بیر یو کله وی خوار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 داکر رنگی ساندی لی پشور باس
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه باجی بیاصیده کا په کهناس
 سزا درومی غورته بیاجوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 چه ویرندی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی هغه لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 هغه غور سو د جاندم غندی سوار
 محمد غندی زمری د مرینی بنکار

ایرین

ای دغور غمناز پر شتر سنوی غبار
 لاندی بانڈی سپرہ ورک سی دا شعار
 پر شوک نگرہی پہ نری بانڈی قراہ
 پہ نری بہ ندوی ستا عدل سا
 ہم پر ننگہ دپہ ننگہ کا خان جبار
 ہم بویاری ستا پنوم ستا بہ تبار

شین زورگی نلک ولی لا دلا ری
 محکمہ ولی پرین دلو پیر لوزی
 پر زمری غندی واکن ٹی لچمان
 مع پتای محمدہ دغور لموی
 تہ پر ننگہ وی ولای پتنگ کنوی سوی
 کہ سوری دپتنگ میر کاندی دیر سول

بیجنت کنس دودہ تون زغوبہ واکندہ

ہم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دبنکارندوی علیہ الرحمۃ پر دغور و پوہ سپدی پر شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ علیہ کنسای دی پکتاب لرغونی پشانہ کی پر پیاریخ سوری کی دی پر بنکارندہ
 بیستہ دغور و اوکلہ کلہ بہ پیخزند او بست کی ہم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دینر و زکونہ کو لندال و بنکارندوی د سلطان شہاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بیادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بیغدہ وقت پر بیغدہ سلطان پر بند برغل کاوہ
 بنکارندوی پر شاعر او عالم سوری ہم دبیغدہ سلطان پہ لبروکی وادہ سی
 وای پر بنکارندوی پمدح کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری پر بوللی دی محمد ابن علی وای پر بست کین ماده دلو لغو غت
کتاب ویدی اوده بخد شخی دغه بولله پر د محمد سام علیه الرحمة ستیند د کبند

القصيدة في المدح

بیای و لولنل پد غرونو کی لالون
طیسان زمردی و اغوشه غرون
مغیر و بانڈی و بنکلل بنون
زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون
ہسی و گانل غتو نوسره پسولون
پچھلا سی سوه رائد خیارہ بنتون
چہ پر ہسک باندیلدی سپین گلون
لکھ او بنی دین پد گر پوانون
لہ خو بنید سروہی لہ سینگون
تو ارا غلہ لہ ختند کاروانون
پرتی مگر میچ سو پد پو کرون
وچ بیدا او غنی کر لہ جنون
کبچ پونی چہ پد بن و کابون

پرلی بنگلہ نکی بیا کرہ سنگارون
مخند سند ر بنون شد غنی شنی سوی
دنیسان شاطلی لاس و مجید و دی
دغتونو جنوری خاندی وریدی تہ
لکھ ناوی پر سور تک پد تندی و کا
مغزلی پر اور و خونو لید
زرغونو محکو کی حل کا لکھ ستور پد
سپینی و اوری و یلمیدہ کاندی بہیری
بر پلورنی والی بہاند خاندی
ہر پلو دگھو و بزم دی لوللی
دیسچ پد پو ہر و روزان بیاوند
لہ سرو خوا روی آغلی گل راویست
سری جاجی پر راست کر لہ اشکر و

پد برینا چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلی دی پر بند یو
 دیو پلو ح سوز کړی پسرلی دی
 د بندار و پد تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورنگ غورنگ لغوی لکونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایو او د غورنگ
 پزابل چه دبری پرنیلی سپور سی
 نهی شوک حج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند و سندر غل کا
 چه پسرلی چه ی تیزون په انگ و کا
 نه به د تلخی غندی رون ستوری پد سبک خلی
 نه به راهی جگر د سینا پلوری

تو او چندی سره پیودی اشکون
 لکه پخلید غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اجوی لاسون
 چه پرو او رو باندی حل و کالمرون
 لکه شش باقی شبا کاندی سیدان
 بند حور سم د سلطان پصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توری تده تینگری کلک داون
 تور ستهان ی کړر نا پچه اودن
 لونی توره نری چه شهابون
 خاره خاره تری سولل د زون
 کوشه پور تدمی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

سوس

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خواه ند شهاب لری دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگرکی سنده تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی یرغل کا نذی
 چیان سیندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بندر اعلی کا نذی
 پینتو تخا بنجلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرغونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج چه لمر شر کیری له خا تیسری
 که بر میجو وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگرکون به ند کینینی لر غلو
 زمری کله کا بی خان که یر غلگر یو
 یا به جنگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تو تون د بمبینو
 پر نواوسی ته تل دین شهاب

د دوا تو سوری به پوری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده یر غلون
 چه د غوز بادار می پت و کا ز غلون
 په پر تمی زمری یردی په زنگلون
 پر او ب و و سوری د غوز یا نو بنده یردن
 غوری وی په تشند و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیله پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید میخیده چخندون
 که لرمل که لمر لویده که تر ملون
 ند به پر یردی د ازلمی خیل به یردن
 شوی نکات متون و یر یردن
 یا به یر یردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پیو نیو او اودن
 نوم دل ۵۵ پر دیرج په خند لون

خوراندی ساپتوره دهنده لوراید | | شوچه نست کرمی لدریزی بود تو نون

ساپزیرمه د خاوند لوی خبتن وی

مور نو ساپرسته یونده شوچه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
 په لرغونی پيشانه کښه سی حکایت کا شیخ کتد رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
 په سروان په ۲۲۳ هجری قمری زیږیدلی او په بخت کوی لعلک او فصاحتی
 لرستنه وکړه او وروسته د عراقی یطوطو د یو لویو ائمه شرییح سمع وکړه او ابن خلده
 چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کښه غرونه تیر کړل اوله همدی دعربی بلوغت
 او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قمری له عراق بیا تدریجی دری کال وروسته
 په بخت کوی وفات سو نقل کا چه ابو محمد پیربی او فارسی او پښتو شعرونه ویل او هغه وقت
 چه دده استاد ابن خلده پسر کوی وند سو نودنه به ی خدمت کا او د هغه شعر بدی خوا بزه
 شعرونه په ادب کوی دعربو او ردیله ابو محمد لریبی شعر چه پښتو دخیل استاد دیر شعرونه هم
 را ورمولی دی ابن خلده چه یو ظریف او ادیب لری وییوه شری درهم سالی دی
 او ابو محمد هغه شعرداسی په پښتو را ای ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نزد او در همون
 در هم خاوندان تنه کی پویه -
 پر نری کی پنچو پیش ندون
 داویناده رشتیا مینه له رشتون
 نوزروایی داخو سوخی دی تیزون
 در هم دخاوند بر خای پر تمون
 ده وسله که شوک پکانی قانون

ز هم بنه وینا کاندی پیری ویند
 ژبور ورله ورسخی وینای اروی
 که در همی ضنی ورک سوسی تنلی
 که بوی سوسنی و بولی خلق و بی
 که بی وزلی و وری رشتیا جنبره
 بود در هم بندی هر چاله لوید بر خه
 در هم ژبه ده که شوک ژبور کیرتن

نقل کاچه ابو محمد پر پشته یو کتاب کسلی وچه په سفده کسلی د عربی استعاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی وادونم یو د سانو و بزهد

ذکر د عارف سرباسنی سر بان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار

قدس الله سره لکتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کسلی دی پکال

۹۵۶ هجری قدسی داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخ کاکری علیه الرحمة نزوی و خله

چه دی د غور بری نواته و لاله او سلته بیشت سونو خلقی اولاد داس پکا کړد کسلی

مشیری

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاددی اوتیمین رحمة الله علیه زاهد اوعابد اوولی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپوروب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پکچران کس و اوسید او دغلا و این حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولویا و تخی نقل کول اولاله شخ و اوریدل
 شعر

گیبج زکاد لمر خیره سو ه زما پزگور دویر تاره سو ه

د بلیتون ورح تورده تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی

زیره می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شه ناورین دی

زرغون له او بنومی سادین دی

پنول نویزوم چه تا خون زاعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رنهای

ندبه شهی راته پخلاسی

بلیبزی پیری اوس دیون راعی

دقتبستن پارودی هیرمی نذکری آغلیه مخ په پد یا نذکری

اور بل دی پرینو دی واتدکری

پر ما دبل اوسر کر وون راغی

ذکر دکاشف اسرار عرفان شیخ بستان بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیہ

الرحمة لقد ما تخریت کا په شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ و پد سنور او کی کور و دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم دضای ولی و او د سنور او کی راغی بلنمده پر غایر په پیوه کور و له

بسن او سیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستان له پلار و دیر فیض و موند

د په طرائق و لای هندوستان ته او هلته په بنلو پناز گزیدیدی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت پر وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیا و الله په بیان

کتاب د بستان اولیا و ایمنی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور او کی

کبش د حسن خان بی شیخ په کور کبش لیدی و پچه په دی کتاب کبش شیخ بستان علیه الرحمة

د دیر و پستیز اولیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعادت کبشلی و او دیر دیر

اشعار هم را نقل کیری و لنور و شاعران و اولیا و چلو شعر و شکر دغه شو ما د چیل پلار

له خوئی و او ریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی

شجر چه به لای بو لی

اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 دینی اور وی زما زرتگی وریت پد انگار کینا
 خود بدیلیرم چه می زرد پر تامقون کینا
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 وکد نظر زما پر حال چه پرت رنخو ر کیم تل
 لزرد می قاشقی دینی سورد چونو خیل سید تل
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 له درد سوز تل ناری او غلبلی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نده کاوند نیم
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 د خوب و زرد حال ته می ای با در آسکان
 د خیل عزت پر وی بستان ته کوه دهن شند

راسه گذر کد پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر کد پر ما
 پیوسر ناسور سید تل
 چه اور جلیل سید تل
 راسه گذر کد پر ما
 کربوی سوری و همه
 مزاحت کد پر ما
 راسه گذر کد پر ما
 می دی دزلو همراه
 کرمی لکانه کواشند

اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 راسه گذر کد پر ما

ذکر امیر انصاری شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 پڑھ سہ پہ دی چہ کامران خان ابن
 سعد خان پینہر صفا کتب پہ ۳۸۸ شمہ سجوی قدسی علی صاحبہما التجدید والصلوۃ والسلام کی کتاب
 و کتب چہ کلید کامرانی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب د شیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۶۸۶ شمہ سجوی کی کتبلی و لومہی اعلام اللو ذکی فی اخبار اللودی دی ہی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی د شیخ حمید لودی و راج و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سو نو ی ضل زورہ پستخا تہ دلیری
 چہ سخو غہ خلق دا سلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال د کسی بجز و گرنہ یہ ادہلتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانف د شیخ حمید زوی پھلان کتب د ملاحظہ لدا ستا نحو
 سرہ کتبوست اولادہ کی تھی د الحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمرل اد و گرجیدی
 ددوی پہ اعتقاد اولمحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہ مفا ت سونوی پر خای دفتر کتبوست
 او داحاد تاریخ ی غورہ کمی او قرا مطہ ی راوتل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضتہ ی داسی پارہ کی و سنبل ادوی ستون

پاس کی

دالحاد پلوردی تر پبل	نکوہ دی زمرہ کورادہ
موز روئی پہ نہ پارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون و لی گرد ہیدلی	چہ دی گو سنی الی ادہ

سېغه گره دی اوس آره که
 لودی شاپنا مدیک سو
 لفر ندوی له کهبال
 زهر برغاده شاله گره

چه پلرودی رن او ه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد ساغاده

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمته الله علیه خبر کون دا

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گره می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی نوی سنتی پیم
 قرانی دین پر دایمی
 دای تورتاسی درد هوی
 ه د بسغو دیناوی مغز ه

زه لرغون خو ملحد نیم
 که ملحدیم د دیندیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 اوس هم گره پلرغونیم
 د تورا نو ته تیاریم
 د محمد نه لوری که بالیم
 زه گره په آره ایم
 زه من ستاسی پد تلدیم
 زه لودی مید شو زه ایم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقضوا بحیل الله المتین

ذکر در مقبول را با شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت اهدا کردی نویسنده پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پد دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پد و دان کی ژوندی و هسی وای پر یشر شاه تد خلقو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه نطق و گمارل پر دلا سوسی او د شیخ شراب وین پر راغلل شیخ پچنل
 کور ناسته زو صراج او پایله ورتد پراته ده خواهری د پادشاه سرن پر راغی وی ویل
 ای شیخ پدی پایله کبش تر خوری شیخ ویل راسته هم ی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پایله کی شیدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 بعزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه نوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند په پنتو او فارسی او د بند وی ویله د پنتو یو شعری دادی

پچنل کارگری پچنل انکارگری
 تخو تادری په صفتو نو || کله باد ز بیم طله می خوارگری
 کله می نوزگری کله می نارگری

عیسی پیران دی پدی شیونف
 کله می یارگری کله اغیارگری

دیو دا

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 پد مخزن افغانی کنس نعمت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و پد سنده و ستان ی و سلطنت لوانه سکه کره اود هجده ملک لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنس ملک بهلول پد
 سر سنده و اسلا مخان تروفات راهی استقلال و موند اوتز جنگو پد و در سنده
 پردی خطبه اوسکه دو بله پانی پیت اولاهورا د پانی زو همارا و ناگوری
 د هتان تر شند و پوری و نیول اود سنده و انود را چه مانو سره ی سخت جنگونه پد
 اودته دیرش ماله ی پرنده و ستان سلطنت و کادیر عادی و عالم پادشاه
 پیکال ۸۹۴ هجری قمری وفات سولله پد و ای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کشا بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة وفات پد تبه و جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنس سی کنلی دی چه پد سنده و ستان و بر ستا پیموسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره اود سلطان بهلول پادشاه
 پد محمد کنسبی و و یله

رباعی

ضمی اوریحی ژاسی له پاس
کو یله بونخ کابلیتون له لاس
په بغه لونی کو بر پچول ستا
دا هر سبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په داربای د لغو بره پجواب ی داربای سمهستی وویل
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزغون کرم په درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل په درو روڼ دی
جهان بز یب سوی ز مال له لاس

ذرد خان علیین مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة

محمد رسول بزنگ پخپل بیاض سی کبلی دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تله زوی و چې په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسو او د امان خوامرینی او غبلی و
خوشحال بیگ شو کال په بندهستان بنده و او بیای له مغولو سره ویری جگری وگری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرگ د بنمنی وکړه او په دغو تاوکبشی مر سو نقل
کا په خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړ له او هم ویری زامن ی درلود
په لټول شاعران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریده په دده

رباعی

خضری اوریحی ژاوسدی له پاس
کولید بوخ کا سلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچزل ستا
داهر جبا کاستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی دو یله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزرغون کریم پیر درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل پیر درون دی
جهان بزیب موی ز مال له لاس

درد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزرگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ د شهباز خان
تقلید زوی و چه پیر ۲۲۰ هجری پیداسوا او دوشان خزامرینی او غبلی و
خوشحال بیگ شوکان پیر هندوستان بندی و او بیای له مغولو سره دیری جگری و کیری
او داورنزیب پادشاه سره ی ترمرک د بختی و کوه او پیر دعوت و کبھی مر سو نقل
کا پیر خوشحال خان بیگ د خلیکو سرداری کر له او هم دیر زامن ی درلود
پیر لؤل شاهان و او پچیلد خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لریند پیر دده

غزلونه دریس بندوی او هله هله نزلیم چه شردایمی او فقایدیم دری نقل کا چه
 خوشحال بیگ دسوخلو چه بند کینی دادهد در نته سبور کچوت بندی و پستانه ختمکان و لاس
 اوددی ای هغه بند یخانی را دیوست اوزنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته وار سیدی او هغه پادشاه سمری جنگونه و کیرل د خوشحال بیگ علی اکبری زومیری
 او هله ختمکان پراته دی پنجه کو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید پر فقه کینی پر پیتو را وار و له او دیر کتابونی د کینل
 او چه کال ستله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پخیل بیاض د خان علیین
 مکان داسی شوون کینلی دی چه زه ی هم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

چه خبر دی در اقلور باند و شنی
 دا صا یاری د هم گندی بزوشنی
 لله کینت چه باران سره او بد شنی
 که چه پیوند رستی در هم زو حوشنی
 که د زنی سیب ی یا د ما پخول شنی

پچاته کات می سترگی په خاتمه شنی
 ته خواوس لمانه و لاری سرور شوی
 چه دیدن د محبوب و کرمه تازه شم
 کوره تارا باندی کومی کوهی و کوی
 چهارمان د هغه وقتیم دینخ دینا

خیل یار جدایی بسی کاری	لکه روح چه له وجود پو آتد شتی
بخندد بوزند مددیار اسره دگره	چه پنجه کس می یاتلمی باروده شتی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
گندی بیامی پلید و سرزنه بند شتی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر	واپه یودی نشند غیر
یومی یاوند پهره کوش	چه می دگر دره سیر
بغده خای پسر گوزم	په تر نرسیدی طیر

خوشحال یودینی خوشحالی
وزند وردی غیر و نرس
ومن ربا عیانه رسد الله

چه در صواب دی یا تر منده وی	یاری لوسه و سر منده وی
د بند پیری روی پدنگد بلا ته	بتر تر داند شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار بجنید پدورمونوزیایه کا

ورمونذ وایم که شوک مخ سانه کا

محتاج دنورو نورو نغریوشی

سوی پرخپله کتوه مانه کا

ذکر دزرغون خان جنت عکان پد پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکر پرخپله کتاب غرغبت نامد بنی کبلی دی پد زرخون خان دنوزاد

نوزری واد پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اولد سغه خان بقرق

و خراسان سفر و کا اود اوز بکو پچنگو کی زرخون شکاره بره بند سرانده و غیرت

پد شیبانی خان سیستان ته ورسیدله نوزرخون خان لده سره جنگونه و کورن

پد داوون بکو بنکر هیر و مراد دوست محمد کاکر بسی نقل کا پد پد ۹۱۲ هجری

زه و لایم هرات ته پد لجران کبلی می د ملا یوب شیمینی تخت د نزرغون خان د

غز لو او شورو دیوان ولید پد اوراقی و پشمیر دری سوه هم دوست محمد کاکر

مدایت دی پد زرخون خان ویر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکر پخپله غرغبت نامد کبش دالاندی دو مخ پد

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار و نقل نوی

شعری ساقی نامد

مرور یاری می چنله کوه	ساقی پاژ پیله را کوه
اورمی هریدی او بو کوه	اوبد تویی به لبو کوه
زلفی تاوی د سنبل کا	پسیمی سو غنچه گل کا
کهدین پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پیروی میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی گلپرست دی	هر سری همیوست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دج راغده بنکلی غلن شون	جهان قبول سور او زغون شو
یارانی کاندی طلب ه	سری قبول شور و شخب کا
بنده موسم دیبانی دی	بهار وقت دیارانی دی
من شوندون سبارقاری	لوساقی پاژ بهاردی
تور و خاور و کس بدیونه	دینا پاد سو بد بخوند
بزم تو د به پای می کوه	پیمانده دند لرمی کوه

چه بودم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبین
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه سخن سندن بلیتون سته
 تر تا و لر ز حد راسه
 ماته بام در بل و نور لا
 اوسمی بل دزی پکمر کچه
 چه بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او ضفاوی
 له زره کم غش او غل سی

نابنا دزیره می سیند بنا د
 پجوشش کی خم د ملدی
 دیالود و کیدو دی
 چه ی جام تشه شکر بردی
 سستی کاندی پیرغوبین
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تما تا
 نه هجو نه حکر خون سته
 ساقی یو کچی پچلا سه
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر جا هر شه ی نوز کچه
 توله صهر د محبت دی
 تیاره ور که سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی
 دستا لور پیرزونی
 خوند بدنگارنگ دگلو
 ند به بزیم شپور تودی
 جام به تشرد آرزوسی
 نوساقی پانز بهماردی
 یاران ناست سزگی خلودی
 درهم راسد عنایت کره
 سرد ملو شخو دک بهام کره
 چه سو به بزیم سچی تودی
 دجهان ویر و غم بیرکا
 چه پد سخ کی موبلیتونی

نوبهار خلد سر غوب دی
 نوبهار بد به قد بندوی
 بی مستیو بی له ملو
 نه نقی خند سرودی
 درک بجهار او پیرزوسی
 بزیم تالده امید واردی
 ستاد جام پامید نوزدی
 بزیم تود د محبت کره
 دیارانوی انعام کره
 در نلاله نوب و سرودی
 یو دم بند به عشرت تیرکا
 لچیان سبا یون دی

ذکر الله تعالی پر رحم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 دبا برخان زوی و پیر د
 کاکر بابا در زیارت دپاره یکال ۹۱۲ هجری و لار برات قد او بیا پر راغی بدوب
 یکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور لظم ز پر نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 پر ما ولیه شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره اللریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغد کتاب زما پلار
 پد توبه کنبی سیدلی و او ز حوزن کهرول کنب موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخچل کتاب کنبلی دی پر زما پلار بابا برخان هم یو کتاب پشور
 کنبلی و پر نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت پر بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندم نو بخت کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه پر راغلم
 د چیل پلار پد ماتم سی ویر جن نسوم نکه چه کتاب ورک و ماخو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی او پد وارو وارو ویلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای توکل و کما او بخت قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی زما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کینو کبی دی
 کتاب عنی الله عند پر ماله غرغبت نامی تخته دغد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غزبت نامی

هسی توله حکایت دی	له نیکا نو روایت دی
چه ی فیض تل جاری دی	نور محمد کا کرادی دی
چه غنبت ی راندن سایی	دنیکو نولد خولی وایی
لوی شبتن لدر تل عابد و	چه کاکر نیکه زاہد و
پردی یاری ریاضت کا	تل تر تل ہی عبادت کا
پد ژہا و پد نادوی	شپی ی رخی پد لمانجوی
عبادت ی ژوند و زواک و	ندی خوب ندی خوراک و
یا بکینوت پد ستانید	پد بد کینوت پد لمانجند
شپی ی ہم پوہ سجدہ وہ	ورخ ی توله پقعدہ وہ
پد پوہ گولدی قوت کا	توی سیر دلاہوت کا
ہر سیا ادر بیگاہ و	عزق بد تل پد ذکر اللہ و
پر گاہ ی ندامت کا	پوہ شپی دی عبادت کا

په شپو شپو و دینستر
 پر غر غنبت نبی بنهانه
 تا خوښ پیر نیلجو په
 ماسوا کښ دی قراری
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 و اېم سا دعاړی قرض دی
 تر ټولو لخوا لمانځل
 په جهاد بدی پور د کا
 بیا خدمت د خلق اهدی
 شان خبر کړد بند د نینه
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت ی پېچان پور کړه

منځگي پتې سړی له خوښه
 هېی خوب ی ولید گرانه
 وای ای کا کړه و په
 سا قدم زما پر ساری
 شپه و روح دده لمانځنه
 وی پاته تا نوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه روح جهاد افضل
 شوب پر تل لمنځ ور وړه کا
 طری شرف د دین همدای
 تا پاته دواړه د نینه
 توره و اخلاجه مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خورا کړه

خان دظلم له معیبت کی

دغزا پر خوا نومر سو

دغزا عشی تیره کورل

دسلطان عیانت لملو سو

دسلطان مل شو پملون

دغازیانو پتول شمیر سو

دبنج پخاورد دهرات سو

چه دلپشهر عبادت سی

چه له خوبه وینن کاکر سو

دغه خولی آراستد کورل

دهرات خواته په تلوتلو سو

دیکره هوری جهادون

دخه هوری شردینا تیر سو

چه ی هلقه هم دفات سو

میره هسی ژوندون کاندی

موی دضای پرضای باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمه

مخچل بیاض کینن هسی کنبلی دی چه عبدالرحمان بابا پر قوم جهمنده او په پینوری

ژوندون کا پلاسرای عبدالسار نومیدی او په بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا په سنه ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکام اوله مغذ نخنی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلاره کلمات نه همتی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی ی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور زبیدی
 او کله به دلاره دهنده نشان پر خوا او دضای عبادت بدی کا دو دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او ویر شتر وندی دهنده ای تقان
 جل جلاله پد محبت کیند و دیل او پد پستو کیند پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تراوس دپینور پد هدیر کیند زیارتونه کا او دده شتر وندی لولی
 درحمان بابا دبتو او غزلو دیوان سندا و دیر دیر پیدای کیندی سی و ایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کاتبان دانستول او
 له پینوری دعبد الرحمن بابا علیه الرحمه ددیوان نقوندر او پرل او یقندار
 کیند علما اوز یاد و کینل او اوس دیردی فقر او دهنده ای دوستان دعبد الرحمن بابا
 شتر وندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونده پر گوری حتی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر و ایی او دضای تقالی دده پد وینا کیندی سی برکت ایینی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا پد پد
 قند بار کیندی در انضی لرگین خان جور دستم تر محمد تیری وکا او خلق دهنده ای پستی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نو دوی پد کو کران کین مغفور رحمانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تد و لاسر اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتو لو
 ادیل بر دول چه دی و ایی بغمی گری بخد مغفور یوه ورج شتر ما بنامه لدنو پشتمو
 خانانو مشرانو سر مصلحت وکا اوسه ی ترون دکا چه ظالمان مره کری او خانانو
 لچر و ظلم و زغور کی پد پای کین حاجی میرخان علید الرحمد وویل راسی چه عبد
 الرحمان
 با بقدر سربیم و پو بنتو چه دده دیوان ی خلاص کاسی شغوند و بیت
 زد مکتوب غندی پد پند خوله گویا سیم | خا خوشی خا تیری کا ترغوا خا
 کینت و عشق پد توده ز غلامان چری | سمندر بوید چه زلیت کا پهور خا
 دغه میتوندی و لاسر بغد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ما اوس دستی خا خوشی به شتر دده فتولد به پد پند خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رک سی چه مناسب وقت راسی نو بدزه پرتاسی بیغ و کیم سغد وقت باید قول تیار بو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشتت و روسته صفت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبل اولد ما بخدی جبرگد و کمر له اولتو لوقر آن قسم
 وکا چه دگر کین خان ظالم له جور خانانو خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند ولوستل بیت

ضای و ماوند سبکاو کی سغد مغر	به آسمان یحیی پت گری پسیاب و
نچیل صیب راباندی پرانت هموریا	به رقیب رات تیری پزنجیر و
به عدوت کسند خول نشسته دلور سیا	پوهالی منت بار اوس رحمان

نقل کا به دندای به قدرت دغدورخ پر آسمان اویرج هم ونا به حاجی میر مرحوم
 دابیت ولوست سغد گری لمر سبکارد سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لاهی مدد گانند اویا نو بخت مکان حاجی میرخان خاتونه وویل دادی د
 خدای تعالی مهربان لطف بهم ز موب ملگری دی اوس نو وقت دی به توری ندیکو
 وکان بد او خانون لردنجهن در غورو سغد وچه به ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹
 بجوی اوس بقول سول اود بخت مکان حاجی میر به مردید قند بار ورنشوتل
 دبنجان ی بقول مبه کمرل اوس به نو کاتب الحروف غفر الله لونه د عبدالرحمان
 بابا شحورن رانقل کا

غزل

زه داهی دیوانه دجنون چاکرم	لدرواج لدرسوم بیرون چاکرم
----------------------------	---------------------------

بیوی دخیل نگاه پدافسون چاکرم	پوسیم چه داجاری پیا توک ها
دوب هید مندی چاک و چون چاکرم	دومی سترگی کوسم باند لومد غمزد
پدفتو روستو مقصود باکریم	نهن توفیق خودفتور اترنج ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم
 چه دایسی نندزون او محزون چاکرم

ذکر د شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد سعید . بسی دایسی کاتب ددی کتاب محمد چه
 ملا الدیار اللوزی پد تحفه صالح کبیر کبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی د چه
 جلد کبیر او سیدی او عابد او عالم و چه وقت کی پید سیس تیراوه او دملق اند
 ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقند بار صوبه باد شیخ محمد صالح د غوشت
 چه کابل ته ولا سیسی او بقده دلقه نه فیض و زکری او پد تدریس د علوم طالیانو ته بد آت
 و ما شیخ محمد صالح ورتد کبیر چه مالک طبع د غزت شته او پد نیایستی تک لغوای م
 زما دایسی مقصد دی چه دنیا ماته راسی نه چه زه ولا یسم دنیا پیسی کد زما غزت
 غزای ما پیرین ده او پد نیایسی می مد مسافر کوه چه د غمظا رسید ی
 شاه بیگ خان و ویل زما هم سا غزت مقصود و ندی غزتی سیسی وایسی محمد

چه طایفه یار د فضل شیخ پناهد و کینس کتاب چه تحفه صالح ی نوم و سپهز کتاب کینس
د فضل شیخ علیه الرحمه احوال او خبری و کینس اودد و اشعار ی کینس ضبط کراں چه له سخن

تخت داغزل دی چه شاه بیگ تدی کینس

غزل لیسح محمد صالح

<p>بپهوده منت بومی دوز چا ورم موبان ز د پکو و ستلم سپه ا ورم زه د عشق پیا زار بار د مشق سودا ورم خزانس که ددی حل جهان پش ورم عاقبت خاوردند بنده عمل پشوا ورم</p>	<p>دیلی دینی فیض هر سبا ورم چه اشای د شعی ناقه چه پلاس کینوت پر دنیا له تجارت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد بهانگی کر پر تخت می دیلمان سپه کری گوی</p>
--	--

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام

زه صالح که پد نوله خو بنی پزوه ترکا ورم

غزل اوله ایضا رحمه الله

<p>روغ بدنی پدارود د سخن ^{لبیا} لانو داد زره دارو جو و نکره حکمانو</p>	<p>چه پزوه ی غشی خرنسی د پشمانو چه لورن لرخته خلاص پزوه رخاوردی</p>
--	--

کار سازی کا دوزخ انور نیکو را نو	مگر بعد پر حبیب دی ہم طبیب دی
نہ دیل درو گوہر دنا صحنو	بیخ اثر اباندی نکاند عالمہ
زرہی و ہی پد مشکلو خوبریانو	اصیبت زیره غواری رو نشت کونول

کہ صالح خندی دزد پوینو پای

نزد دولت پر دنیا شتہ لابلانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی بہ تحفہ صالح ابنی سی راوری
 بہ شیخ علی صمد شاہ ہوشیل لوی و پیر دیندستان پھقان کی دیرہ واو شاہوند و ذکر اما تو
 او خوارقو چہ طلقو بہر کلمہ شئی لیدل بہ مخزن اصحانی بسن ہم نعت اللہ ہی و ای
 چہ شیخ لوی لوی کرامات بکار دکر ل او خلق پید و گرد ہیدل بہ تحفہ صالح کی راوری
 چہ شیخ بخیلو میر انوند ہدایت کا او عظونہ او دسوالو لوط ابو ند بی ویل او دلقو
 مشکلات بہی حل کول یو ہر سوال شئی و سوچہ پس ترا ہر لحظہ مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است کہ مقصد لری زہو بہ مرگ و رجعت کلمہ دایم او
 مستمردی او کہ دامرگ و رجعت دایم او مستمردی تو بہ بیات جد امامت
 مستمردی او دتا سنیانو عقیدہ بسی ہنغہ عارفت ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانسا ثابت دی او بون متخل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاِنْ بَدَلْتُكَ فِي الْعَهْلِ و لیس عنده که منده خبر فانت ورا و نه ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخل و موند سابقه ذرا تو نوی پرنخای دیرزی
 لاصقه ذرات او بهر غده مجدد دی چه در دنیا عدم تحقق تا بقوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دلیل الدنیا ساعده اشیا کوی به تحفه صحاح کهن دعا رف ربانی علی سر و لودی اشیا
 دی چه داغزل صنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

<p> دحق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدای می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پوت آواز کی هم بدغم که می دلبر غنبت پهنان کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالت کی سره زار کی </p>	<p> محبت پایدمی نوش که پچاز کی درست وطن رانه در یاب شو بی دیدن که زه مر شتم هم لور کرم سر پوز در می سر غوغ در قیب پتیره تیغ سی زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند </p>
--	--

ای سرور مخازان شوه بی حساب
 پاک الله در صورت تشبی مخز پیا ز کی

دو بجه خزانده پد بیان د پغوشاعرانو چه زعوب محاصرین دی غفر الله لیه
 ذکر و انشای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی پد انوکهن اوسی او پد
 اصناف د اشعار د کهن استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه نقد بارتد اسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت و طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی او پد فقه شریف کهن تیاری
 هله منطق و حکمت لومی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخیز پد ابتدا د کوانی
 تلمی و او پهنه دستان ی له استادانو است کمری لطیفه

هله له هلاک ملا بان راغی او یقده بار سنی ز ما میلمه سود سقی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کزندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز بنم روی د غرقشو	اوسا می بسن با سنیکی وری دی

ما تر خد سین دی بزم لال او د میلمه یلمه ستا ته می پوخ کا دا بولد

دده د بلو شنه دده

راسد پر شرف راسد لیلی تومی نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوقیہ تبتم نہ پیر بردی می ستاد عشق شوانون
 راسد پر شرف راسد لیلی چه د پیر زہ کم ملہم
 حساب کتاب بجا رہی وارہ کاتامینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چه د پیر زہ کم پوری
 لیل بہ ستاد جمع کوم اندینینی تکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چه سرہ و کرو خوالد

پیدر زخی چه می ونہ تختی پچو بز زہ مگو
 داستا لغتہ زری کی دی پرو دینو کلون
 زہ نختا میروم اغاز پد پیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا وارہ غم
 لارور تہ نشتہ چه د کینوم درو پکو گل
 کجل درو انختا دوارہ سترکی بز دہم تری
 پکار می ندی تا بجم د جفت زیری گل
 | پرتا میں یم بی آتای نشتہ شیخ اندہ سبتہ

زہ دغرو باز دم تا بندی کر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کہ چه بیار دہ کر م دوز خیرول

ذکر د افضل المہ اصیرن ظل اللہ فی العالمین شا حسین لازال ظلال سد طنتہ من مفا
 المسلمین پادشاہ حججا ظل اللہ شا حسین بنالم فیل موتا دد مغفور جنت سان نوی
 میرخان نوی د پچو اوس پچو اسی کنس پادشاہی ہ او پشاہ ندی پیوری آاسم
 پادشاہ عالم نپا ہ پد ۲۳ د بیح اول پد ۳۱ اللہ بجا پیر ری کنس د کلات

پیداسو بخدمت حاجی میرخان دبیت اللداد صفا سفر و کا پادشاه نقل الله کوچنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخوی درس ولست او تر دو سو طو پودی دعوی
 دفعه اول تفسیر او منطق او دیوانت کتب ولست او پد قند بارکی له پلاری مصال
 د امور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذیحجه الحرام سنه ۱۱۲۴
 بهیوی یقند بار کبش وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او دخیل مشرور شاه محمود
 خان سره و میر عبدالغزیز پد حاجی میرخان دور و پیله مرگه دور و پقند بار کبش
 مشر سو خود او رس رعایتی کم کا ثوبه سنه ۱۱۲۶ بهیوی دشی دنا رخ له قمر له
 بام خطا سو او را ولوید مر سو دخیل عم تر مرگه و دوستد میر محمود یقند بار کبش
 پادشاه سو او د سیتان او کرمان پر خوی بنکره کا پد سنه ۱۱۳۵ بهیوی پد
 اصهبان د ضبط دپاره دلا یقند بار کبش خیل دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او د قند بار او فراه پادشاهی تر غزنی شاه حسین تدور کرله او د لو علی سلطان خواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی دماند او خطبه او سکده ی پناه مبارک
 جاری سو شاه حسین ادا م الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی در عایا
 پد ادرسی او د داد خوانا نو فریاد اوری دظالمانو لاس کو گاه دی ادر عیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صاحبان لار لری افضل العلماء طایر محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی په فقه کبلی کتاب مسایل ارکان فقه کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونډ کا د قز با شجاع
 امام ملا محمد یونس تونخی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم تاریخ کا او کتاب
 جامع فرایضی کبلی دی په پستو اوبل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدرا لافاضل دی او د پادشاه ظل الله کین لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اور یاضی او طب کبلی استاد د
 او طه متد زغفرانی چکمت او طب کبلی ده د کتاب ہم لیدی دی او مطالعه کره
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او په نیولود محالکو کبلی گرنی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی او چه ابدالیو کی تر ستیانده او برات
 حکم کا په ۳۸۰ هجری شاه حسین بنبروکا او د بهادر خان په سالاری
 د شال او بوب ولایت فتح کا او په کال ۳۹۰ هجری پانچله پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل اوس پر دغو قولو محکوم دده سکه
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارگ کبلی د قز با ر سجد قصر چه نارنج بابا

بلند پند و اندیشه در بارگاه پلنگ خانم کنش او به مجلس کیمی علی باج گیری ادشوار و فضلا
 لوتوی زنده محمد هوتک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم او پادشاه ظل الله اشعار
 ادبیات بیخام کاتب هم ادکتاب ددیوان ی مرتب سوی دی کله پر پستو اشعار و ای
 او کله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتاب ددیوان استاد العلماء ایام محمدی قرات کا
 پر سهو و سقیم نئی زایل کا او پادشاه پد اشعار و کنش بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 پد بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب ددی کتاب
 پر یوه دسخ دپادشاه ظل الله پد قهر کنش مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگا
 احوال و سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام ی دلگیری نئی راوری ملازعنوان
 دبانندی و لوب یوگری پس برینه مجلس ته راغی ادزیری دفعه دشال ادوب ی
 و کا او دا بنو ز می عرض کرل
 بیت

صیغین پادشاه دمحنت تداره کوری دوزیری ی راوری دی حضور ته شاه عالم پناه نثر زعفرانی شال در کا او پد دغد مجلس ی لولو حاضر نیوند شاهوند شیدال او پادشاه به انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب پر	چری فتح پد بکر و ربوب و شال کا فوز عفران انعام پر سر زعفرانی شال کا
---	--

پادشاه جهان پناه اشعار میردی او در اول در اول خوزوی دلتند یو نزل مکرر اوسم پر
 محمود د کلام امول مکرر عظام خانی خوک

غزل شاه حسین دامت سلطنته

بیانندی دغو پیاو چور کرم	پد یارو کی دهمران ی تا دور کرم
بیانندی دی سن او لکی زانیری آری	سا د فکر یکرداب کین تل عبور کرم
د فراق پری می کبیوت و مری ته	یجهان فاکونی رسو لکه منصور کرم
پوصال دی هم نانا دید دبری	د بلیون فکر یز ره کین ناصور کرم
د باهوشی می دغور پنجر کین	غازانو پد غمز و غمزو اوجور کرم

خلق یاد ز ما د عشق پد لیونو کا

زه حسین محبت هی مشهور کرم

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان ہی روایت کا زما تر بور رحمت بزنگ

چد پد سن ۱۳۲۰ هجری ینور ته نقلی و سم او هلتدی چخیر کین محمد یونس خان شاعر

شیوا بیان ولید او دده اشعار می سماع کرم محمد یونس پد غده تالی یویرش منی توان و

او پد قوم موسی نیل و پد پلازی نوز محمد خان له موسی ضیوشه د کسی د با بر سر غله

و هم تیرش او میدان محمد یونس بد پیوسته کنی علمونه او تا بوند و توسل او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شونزی و د بخت شاد سو او و شاد یوانی جو را چه دیر نزل
 لری و بختیز کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سری دی سافزینی
 بختیز کنی پر دیره او سی او که شوک عالم او شاعر دده کرده و سری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میدد نوازی کنی جنت کا رحمت هوتان حکایت کا چه محمد
 یونس بچند دیر کنی دیر باقریم او بره و روحی مانه دیان چه یو دن شید لاداره
 بیرونه به جدیود چاسته ی زما عزت و کا او بره و رخ به ی اشعار برار رانده
 یل دغه دوه نزل رحمت دده لدیوان مانه را و پرل چه بد دی کا به کنی ی
 بت ه نام کنی تعالی د محمد یونس خان شونزی او مغزوری

غزل

کله بیا موند شیرین وصل دیر چا
 پددا حسن بلیده شمس و قمر چا
 را کا وه به دد لهر دور خبر چا
 دو باره بد یاد اول شکو غیر چا

زود اندو پیمینه بانندی سر چا
 بد شبت ی ساله صفت روزی نوی
 لند پدمی خیل مهر رهبر نوی
 بد استاد زلفو نوی تر شام شوی

په آسان داسې يا سونو دلمتر چا	په وصال پسې غونا بستر کو و وری
خو جده لده تجنون نشی دهر چا	با بسته یی بد شو می پکورین
چر نونشلی د وصال شیده و شتر چا	بجای بی صحت در ترحم لده کنه برکا

و لرم تدی کا و و سپاره یونس
مقصود د جده دی میند فی بد منر چا

تغزل دله ایها اطلاق الله حکم ه

چدی نور د ستر نوی دغه کوردی	شیرین یار رخا د وایه ستر لو توردی
پسبغه د جده ایی پوزی پور	پدینا کهن چر بنیاد د اشنایی ه
لیوی عاشق ویزار لده پور و جوردی	و او بیلا د عاشقی لهر سره
ستا د حسن نبر علی لور پلور دی	کد بیدرد شانه زبانه د کوم دی
خوار عاشق تر درانه بار مانده نسو دی	د محنت جوری د دروندو بازی کینینو
معد ثوک چر ستا منتق پر برقی پوردی	بادی بجم د خند و کردتد نرسیدری
معد زه لده مرده نوس کوردی	چر د عشق شرغی نوی پو گل کهن

زه یونس چر ستا پیمینه کهن رسوا شوم

اوس په بیارته جا و اتد رانه پیچوردی

معیاتہ باہم یونس

تو چونکہ بی حکم استیاری
 دیونس حکمی اسم پر حرام شد
 و کرد کرد شرف از بر محمد گل سعود
 سی روایت کا رحمت ہوتا ہے پر دوران
 دستور پینور محمد بن قریح سعود زوی محمد و د ویدل سو پر پور شاد و او بر
 حدیثی بدی ویلی او دیوہ بدند و دد فحی رحمت تر بور رانقل کا چہ وندی فایز
 بدید

اور باہمی بل شو
 اور باہمی بل شو
 سوی پر اور تید
 اور باہمی بل شو
 وریٹ دی پا اور کرد
 اور باہمی بل شو
 تا تہ نقل تل تراہی
 اور باہمی بلا شد

چہ می جان پدینند شپہر بنی راند بل شو
 پرورد گوی غم لاند بل شو
 بنظمی بی لمانہ سرچ زو انور
 و بیقند سوراب کین وک مرضی بل شو
 رب دی بنایت در پوری اور کی نذہ دی سکون
 و اسپ قندی تا پور و بین غل شو
 شد خدا ان پارہ عزراہہ مؤد گل تراہی
 تا تا پو او بلا است اللہ بل شو

ذکر شرف از زمان عبدالقادر خان تکیه
 چه در حوض کمان نامه نهله بوی ای نواب محمد اهدیه
 هسی روایت کا چه در حوض شهابیه تکیه ترمیم هسی عبدالقادر خان پد ۱۱۳۰ هجری قمری کابل کی
 لیدل شوی و چه در حوض قوم نجرالکابل تدر اعلی اودا روانو دتیرید لو خبری ی و بنگین
 پر خا کولی و ایی چه عبدالقادر خان شنبلی اوگرندی خان و دشتکوخانان کی تابع و او دود
 تدر پد ۱۱۶۰ هجری قمری ۲۳ دجادی التاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شیکاره چه داخان به وفات شوی وی کد نه نه هسی کینم چه وفات سوی بوی نغد چه
 اوسی ی چا دژوندانه خبر نری راکری کد به مروی خدای دی و نجینی هسی و ایی پد
 عبدالقادر خان پد بندستان کینیم عروند تیر کره اولهته پد نقشبندی طریقت کینیم
 سو متعبدا پاراسامری و چغانی او مشرتوب کینیم انصاف کا اولخدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری اودیوسف اوزلیجی فصدی پد ۱۱۲۰ هجری قمری نظم
 لصفون نامدی هم پد پیتو و کنبله او دشیخ مصباح الدین سعدی کتانی پد پشاور او او
 پد ۱۱۵۰ هجری قمری یوبل کتاب نظم کا چه نوم ی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما پد ۱۱۳۰ هجری قمری
 سجری کد صد از زمان بهادر خان وید چه د مؤلف پد نسخو و بهادر خان داست
 هسی روایت کا چه پد دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو تکیه چنبط کینیم و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لقیقت نقشبندی کینیم خلیفه هم اود پیر خلافت ی کا او هر

شادی کا شیخ رحمانی سعوی لاہوری پخلافت تاملی و د عبد القادر خان شہوند دیر

دی فواب محمد انوار دودہ سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زہ دلند لہ حدیقہ ننگ شجر دودہ

غزل

یو شتر شہوند نقن کا مذم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل

تری محروم شوہ پہ شوکانی میل

شمع تا پیر دخیل سوز قصہ دین

دالنبہ پری معشوقی و لگول

کدی مخ پر پلو پست و مالیدل

شمع اور پد تندی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غولوند لیری شولد دل

شبنم وصل دکل یا موندہ خاموش شو

ہند پہ ژبہ د قلم شود پد مجلس کبش

کاشقیشخ مذہبزد مشق بسوز

د فانوس پد پردہ شراغ غلہ پتیزی

پکاتم پروانہ پوری خان وسو

درستد شپد پناو عبد القادر کہ

تدی غم پر پائلک بازی شمل

غزل ولد اریضا

ہمیشہ ی غم کوہ د پر یو تلو

فاصل شد دیو ستر و دو تلو

د بخو محزون ندی دکتلو

شد فروش دپا د شاہی تخت نخلو

پرمی اوس کری پینظلو حوروی رپی

پیشہ ی ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خداوندی چه زردوز جامو کبر	چه غنای بی اهنق داسیبار
داخله سوره تانت ناکهانی دی	چه بیخ کوی غلامیزی

بغز زین عباتا در چه مردوی

پیکر کل دندندی داسا تلو

ومن رابعیا تلو

پوشو بلبللی چه شره پدلی

وقت دختران و وی لیدل

چه بی گلونو و پائیدلی

نوازی خستدوی ویی نرای

ذکر دصدا اکابر دوران بهادر خان ادا م الله بگانه پدی دوران بقندا
 مشهور دی پد بهادری او تور یا لیوانی موعون دپاشه ظل الله بان و او دبلروسا
 دشال او بوب کلاوی فتح تا او دیری صبط کا دبری سندی سر خواتد چه
 کا به خای اخی او بری یاز ازل پد بر ضد دی بقندا بر کسبی نوال خلق پیر
 او محتاجان او فقرای پدم او سخاوت ماره دی وجود لاسی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دستگیری کا پادشاه عالم پنا د شاد حسین ی پد تظا با کا او
 عوامی پد امیر الامرایا دکا خان عالیجهان پد علوم کسب عالم دی او پد اشا
 بی نظیر مشوا اولما پلاس و کرم پالی او بیچکله دی مجلس دی کالیفوخانی نوی

حمله بنی پدران طاق وی او پیاوندند پد علماء و تدحاتم دی جده لسونه راسی علماء او
 شوا سیله تا او دوی تد بنذنی وة خالق تعالی دد اگریم دوران او ایتم زمان تر زیره
 ژوندی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک شفا اهد ذنوبه
 و مسترعیو به پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لخیله اشعار و فحی مانه نوه بدله راره پر نقدی
 خت کوم پر کتاب لده ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری و لولی دعا و

و کا خند بدله داد

بدله

بیلتون د زوردی تر لیموی سههار ستم شاشی
 د امرن یا قوت می پلیمن کبنتا پیغم شاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد پیچم شاشی
 راغله لیلی پد شینگی خال شاشا پد گلو کوی
 سههار چه وزی سیل کا بزغ پد بلبلو کوی
 ملالی سترگی ی کا تده پد ویر تر نو کوی
 دژوبل دریه وینی پد هرگری هر دم شاشی
 سبکی بخیلی د باغ پلور میخه نجا مدکوه
 و ربیت سوی زره می دی سین پوری شدا مکوه

لکه شبنم شاشی
 پد عنم الم شاشی
 شعله پر چیم شاشی
 پد سرو مشکلو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لکه شبنم شاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

<p>نورظلم بیا مدکوه غم اولم خاشی</p>	<p>زهیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه ییم تالده عشقه لیونی پر ماما تم خاشی</p>
--	---

ذکر د شاعر صلیق ملا محمد هدیقا یو پلزی | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوآن شاعر دی په عمر درویشیت کلن دی صرت ونخوی
 پر ملا محمد نوز بریتخ ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیبری کله به قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوآن دی او زره می لده لاسه ایستلی بخل
 محبوب لیس ژاپی زاری کا گریانی کا در دهن زره لری او سترگی داو بنکو دک کی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلکی ورک وی سوزناکی بدنی لولی او کله به د دوندان
 په دله کلبینی مجلس ژری او مخمن زره ند چنلو ناره غلبو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسنده کا او عشقی صنون تر رسیدنی دی بالبداهه اشعار وایی او
 دزه درد په سوده کوی یوه ورخ دکاتب الحروفت پلور کس و او مای د حال یو سینه
 کوله دزه پنجاه کسبوت ژری لری او دابد لده ی بالبداهه دو ولید

بدله

<p>هسی بی یاره بلده بیلده عاشقان ند په هسی سور سید یو سینه بل سبب غلزه</p>	<p>لله لیلیل په بیلده گل بل ارمان نلری په ژری کا ندم بیلده یاره بل مطلب غلام</p>
--	--

بی یار نوزده نقوار مد نوز مطب نرسم
 تر تا چه مکان قربا نومدای نیاز خند یار
 لستر گو او بشی تو یومدای نیاز خند یار
 که تندی و ترش کد پر پردی اختیار نوتازه دی
 زده در اغلی دی میلده سابقا راه دی

چه تو ک من سسی بی ل یار بل ارمان نری
 تندی نغوند کلو مدای نیاز خند یار
 زده می بی تا پد یوساعت دمد او توان نری
 غم د پیداندی بلچا راه خاص ماره دی
 دزه لکور شخه تنگ بد شیخ شیخ شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 ملا پیر محمد هوتک د ملا سردر محفوظ
 زوی دی چه ملا سردر له میا فقیر الله صاحب شخه استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار حنیض و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر بیچگو بنس ملری و پیر شاه ظل الله
 و در شاه محمود ا دام الله و لستهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمند و غنوبت
 اولد انفاس میهونی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامم اعظم صاحب
 مذہب تدرا بولی نقل کا چه پد اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفسوسه سابق کا
 او پد دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پد اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افغان ی لقب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یو کتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او بی هفتد کتاب د عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لر نید چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پد

افغانی طریق کنی و احکایت کنبلی دی چه زه ی له سغ کتاب و لغت قبت کا ندم چه پدی
 کتاب کنبی یادگاروی حکایت

شیخ متی چه خلیلی و
 یوه دوع رو ا پر لار و
 کرده ذکر د غفار
 پردی لاروی تی پوی گمتی
 دیری شتی راغی رویدار
 یو دجان به آبیاری کلوه
 ده بدلیه پتوره شپه
 لرا صد به بیزار و
 یوه شپه را تیر لیا رسو
 ای دضای لایه انچه کری
 ته باداری دو لیا نو
 ستا و د خاری مر زدی
 پشوپوشوی تر بیخواب

دی لآره لوی ولی و
 لوی شبتن پداستغفاد
 یوشید نو اوزگاس
 لاری محکی وی پر پتی
 پی صافه کپد لار
 شپه پ شپه بی نواری کوه
 شیخ متی پد زیا را خند
 یو له شپه به هم بیار و
 شیخ متی ته پلغا رسو
 دومره نور زحمت پر شکر کری
 ته قدوه د صالیانو
 دهرچا کحل البصر دی
 پد زحمت پد اضطراب

پاکی دلاری گمتی	پدی خاور و شادی گمتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق پستی
چند خدمت دخلق آمد	یوگری پدیوه ساه

تر برقه بهتری دلاوه

زده کړه دانبره گوره

ذکر د شاعر خوب گهاتر المهیاری افریدی عبدالعزیز کاکړی سہی روایت کا پیر د شاعر پد
 بوری کبھی اوسمی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی مکد
 غسل ماتری عبدالعزیز کاکړه د غنڈ غزل را کا پدیوی کتاب کبھی ثبت سی

غزل

چو تا بچم کبھی بندوان سیم را بهر بد نشم	د بلیتون ادبنی تو یومدی پر پر بد نشم
بدی تازی عشق بچم کړه پد زما حال روینی	شده بی بز وند عشق دی شیخ پد بر بد نشم
مردی پروت سیم دگدا پشخیر نظر نکوی	کد مرد هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راند لاکامی دی ویت دگر مد	تا دوصال پد اولوسو سوسی خیلک بد نشم
کد جفا کاندی کد وفا پروت دی ودرند سجد	ساله دبار جد مخ ندریم پد بل در بد نشم

المهیاری ولاری پد دبار نظر دی غواری لیلی

کدی هر خور دتی شری زه پد بر صدر بد نشم

ذکر دهر دوران بابو جان بابی
 در کم خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 او سیدی بهند وقت پر حاجی میر خان علیین مکان بقتد بار کبسی دکالمانو لیکر مات کا او
 گرگین خان ی و اثره بابو جان بابی در کلات دیر غبٹلی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار سهار دینو او بهند وقت پر ی گرگین خان مرکانوی پر کلات کبسی ده حاجی میر خان
 در نو ا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۳۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان تدی دیر غل غریمیت و کا
 بلجو جان بابی سره در ضلعو غبٹلیو کو انا نو پر در ی ذره قند سونگ او توخی او ترکی او
 خنی انا ضیل را غل قند بار تده او شاه محمود سره و لا پر ل اصفهان تده پر بنگو کبسی بار شاه
 بابی هسی میراند و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میا جی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۹۰ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره پر
 پستاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د ا کتاب قصص العاشقین نو میب ی او بهند بند شوی
 ری پد دند کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

پر پیر هر خای ی بری دی	عشق یو هسی تور یالی دی
پر سو خلی ی بهان دی	د عشق او هسی سوزان دی
پر بی عشق زره دمره دی	ذره بی عشق کله زره دی

کله صلح گهپی جنگ
 پردی نور برتر شات غسل
 تش بی مغز یو لادوی
 هم هر زره سزاوارندی
 کرمی پیغوبه داهل غلری

ندی عشق پدیوه رنگ
 پیتانده کاندی مثل
 پر بی عشقه سر کوردی
 زیره بی عشق بکار نودی
 چه دمشق و کانتبری

دیاکانو عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبهند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثات خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پیر از او ملگری و اوریدی خان او سن تکره سری او
 و آشنا یانو پیمبار او د مساز شاعردی د پادشاه ظل الله علیهم کس عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنا یانو مهربان دی او دکاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 می خوانده دی او: بلاغت علوم می لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کس
 هسی سیر او پوره لوست لری چه طالبان ی نعل و مشکلا تو لئی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۱ هـ اصفهانته ولاد او بلندی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قندهارته راعی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او بنگرد و حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی داکتاب

شکوهر زن بختیوندی نومی دی محمود نامد کلد پیری دپادشاه ظل الله فتح کنس
 ولست زر طلا دی صلده وموند لدر طبع کنسی هسی جو ایت پرودت دی چه سفد
 صلدی پیسوقه در می پریارانو او آشا یا نوزنار که اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی چنل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فربد کتاب دی پر اکثر بیتانده
 ی پیچلسو کنسی لولی در گزین خان گرگی دوز لودقه ادا اصفهان دفتوحه تو نقلونده
 فتول کپین ستم هسی وای محمد کاتب الحروف پر مالد رییدی خان هم در خواست دکا
 پر چه دی کتاب کنس د محمود نامی شیخ دیره بر فرشت کاندم رییدی خان هم ماتد
 د کتاب یو باب را کا چه در گزین خان دوز لودقه ده او سفد مادته د کنس توفیق امدتالی
 نشوی نقل له محمود نامد شیخ دی

پد بیان دوز لودگر گزین خان اومدح وصفت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت در گزین خان دوز لود
 مخنی مکی دپاک سجان ته وند
 در گزین ظلم بد احوال د پستون
 در گزین خان ظلم ستم دپاره
 جور و ستم او خیل شعار ندر پیری

اوس به نوزانده حکایت کریم دینو
 پر میرخان تلمی اصفهان تند وند
 پایا چاتی عرض که قول اقوال د پستون
 پایا و یل زد شوای کولای پپاره
 کدی مغزول کریم قند بار پر پیری

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالیفیم چه بد حکم گرگین
 ندید اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه ندای کری قهر بکاره
 میرخان و بیلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشبان
 مود لوطت نصرت پر کرو بنیامتی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربید الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده وی پهرودان
 سلطان داوره پینی خور و اوینا

وین توویند هم لیون شیر
 نامسلمان دی ارمنی دی بدین
 ندنفرانی ند لایسی بیر نید
 وسلطنت پر ناکورسی تیارک
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی بجد گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد حکوم
 و ظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 و ندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مگر ستم و خلق الله پهر چا

دستمگا رو پای بو را منی وی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بی بی ظالم پر رحم دکا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگینی پرینه قندهار کی ظالم
 گرسی شاندا کپر کی خوار رعیت
 میرخان فولدی ولا به مجاز له پور کی

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نخی د ظالم لکوره
 تولد بدکاندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیضان او بهمان
 خیل کلی کور پر جور مدور انچه
 خوشبوی نند او رید له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر کبچیر خیری یظلم و هشت
 رسول و خدای تد پر گری داد خواهی

داد خواهی د میرخان پیکسور د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر با فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوشتا پر نامه خان کری فدا
 و ترغوزه دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد پر سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای خیر اناسد واوره تدی ندا
 گرگین ملنجه دیستون و باس

تا پنا مددی کلمه کوی پیتون
 زک و شه نون هو و اسلام دپاره
 مد مو کوه میر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در باریم دلاب
 بو ولد نظر و که پر سو بد پر سو و پ
 ست لطف و حسد می شانل پر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در بار تهنجی
 پر پر پیتون قوم نزل کار هکت
 لاس و ظلم می لکریوان فالندان
 ست شریعت می بیفت تخم دپیتون
 داعی دی سوال دلاب در تد سید
 د قوم حال کریم در تد عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لک
 و شرف زعفران نام و ناموس لیداد

ندبسی بیچکده تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 قمر کومین نور انهدی رسول
 قوم سو پاورد ظلم قبوله لقا
 و ظالمانه تر قوبه یو پر
 بر خراب زین دی ستا چهره دان
 پاورد ظلم تور کباب سو پیتون
 تد می شفیع سد خدای غفار تد نبی
 کبری می خوندی پنچل مر محبت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنبا
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ دپیتون
 محتاج دستش و لبر نظر تد سید
 تدی باور و کل عجم اد عرب
 تدی مسلم هم و خور و زور و دپیر
 کبر و بی ناموس و ظالمانه بر باد

سرنگر اپوزر ترمو: حال و گورد
ندی تا شرم و بیاستد نبی

د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ند شرم کا ندی له عیسی از من

عرض من د حال و نا و تا ند پیشوا
بلجوک مونسند خوا لگر پد نیا

چه میرخان هم عرض نا حال ظلم
میرخان پنجوب و لید صید لیکبر
هی ای پسین بیری نور شغم مگوه
ولا پند قوم نه د ایزی کره زر
بیتون بد فداینا د ظالم آزاد
خدای بد د اقوم کا پر لوم و دان
تل به د خدای بد پندگی کوی لوری
کلمه د خدای بوی جاری پا فورا
شوی طره وی د اسلام بد بگری

خوب لیدل د حاجی میرخان پیدیند طبع بد کنی اوزیری د نجات لظلم
بغذ شید مات سوتوره دال د ظلم
چه در سره حضرت فاروق و عمر
قوم د خلاص سوکرت ماتم مگوه
چه د ظالم سوکم نقصان اوضار
ند بسی ننگه اوزا موسی بر باد
نوم بدی ویند مجا بد پر بهمان
شور بی نکا مرید پلید و ر شوره
ورکوی دوی بد پدی لاره کی اه
ند بسی ورک نوم دوی قوم لسنری

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

خوبن سود بنو پد پشیمان کلام
 مصتی قاضی اوهم پیشوا دحرم
 فتوای وغربنده لدوی میرخان
 بسی تحریر هسی انشای وکره
 پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا
 قوم ی ولیدی یظلم پامیال
 تنگه دقوم کا پد تینگه خودی
 ودوی سق ووی دحرم ماجرا
 قوم ی کا دخان دبنو پطلب
 وی کتله چه افغان شکدی
 خان ی کا گری د غمخوارانو دقوم
 منافقین ی کر ل بقوم سر بند

ازیری چه واورید میردین خان پیمان
 بیای پدیا کر ل علما دحرم
 حال ی دظلم دگرگین کا بیان
 قول علما ددین فتوای وکره
 چه دظالم دظلم رفع روا
 حاجی میرخان راغی وطن تدبیل کال
 پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساسی
 مشران ی ولیدل دقوم لیسلا
 دعا ادخوب اوهم فتواد عرب
 گرگین خبر سو چه میرخان شکدی
 ظلم ی دیر کا پر خوارانو دقوم
 مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانہ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل بادرخان و د بادورلمس

یوسف را تامل کړل د سیوری هونک

گلخان بابرو بل و نو بهر تیج خان

کای خو انا نو د لنگر و کومک

قول سره یو سول په کری مرگرگین خان

پښتو جو پرگرگیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی لامل کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم بر باد

بنای ی پر و ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندی

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی د میرخان پکومک

عزیز نوززی د دلارام په پهلوان

راغی لغزو و انگو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل پدگرگین

گرگین ی مر کا قول کرچی سوکستار

قدما رو بنو حاجی میری بهت

په ظالم و مر او سی نومین سوو آزاد

پا چا ظالم دی مزیدی تو کابنگر

سپاه را سی پز رگونی سپاه
 ورک بکا نوم تنگه نبنان و افغان
 خان موچستو کی لیری کاندی تفاق
 بقوله دقوم اختیار دار مشران
 قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
 گرده و لاپ و د میرخان بگفتار
 قوم ی و نه کدزوی او کشر
 د پستو ناموسی و کافو ندی
 خلاص سو نظلم دگر گین قندار
 ندی نظلم خو و دان عالم
 بکین کباب سی ستمگر قالمات

صفهان دک و له لنگر و د شاه
 نه بد پستون پریردی پر منج و جهان
 د بنمن قوی دی راسی کی اتفاق
 بقند بار کبسی راتو لکل خانان
 بر قوم ور کرده طوانان تورایی
 شل زه به سول پهنج کی د بنار
 میرخان انفاق کا د پستین بریری شتر
 چه داسی کار و کا حاجی گرندی
 کال دیوسل نونس اوزر شپهار
 دللم پای دی سی و ران عالم
 دللم اور چه بل سی سوخی جهان

ظالم جفا کوی پر خان ندید بل
 وین بر خوگ سزا و خیل بد عمل

ذکر و عالم کامل ملاحظه عادل بریخت
 او متوجع سری دی خلقت و سنو لار بنوند کا پد بنو او کتب اوسی او
 طبا بنوند درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بند ملا و پد روزدر بانی کتاب
 ی کتبی و ملاحظه عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نونم دی
 او دلحا محمد سایل او ثوابوندا و دتار کینو عذابوندی یکین کتبی دی دایو حو
 بیونید له هغه کتاب دلته رانقل کوم چه یادگاروی

بیت

چه پفرض کنی کبها لاندی	هغه خلق عاصیان دی
دوی بی شکره کافراندی	چه فرض نکاندی بقدر
که طعام خوری حیوانان دی	چه وای کرمی زده ی نوی
چه فرض نکاژ کسان دی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقار دی	چه پد قصد یو طبع نوقا کا
له هغو چه فاجراندی	خدا پتازه امان خواریم

له هغو سره می گه کا

چه شاهد ایما نزاراندی

ذکره شاعر شاطر محمد طاهر مجری یا شیخ محمد علی مجری یا شیخ زوی دی
 پند بزرگ دکانداری کا دینکار پور سود آری لری، او پلندی خوش طبع خوان دی
 طبعی سزل تدابیل ده او کله کله بند اشقا - هم وای پیکلو کلو پیمتنگ کنی
 دپلاره سرد او سید لی او پلندی له املکو علما و فخری نوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی قائمند لزغالما نوح مجلس
 وی دیار انوسره خوش طبعی او ظرافت کا هسی وای تابت بحروف محمد هوتک چ
 یوه ورخی یویار دکا ندرانی پر نوم دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پیمتقا و طبع لطیف لسا انوسره آشنای کا او پخله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 در محمد ظاهر به ظرافت کا او لطیف نکات یوبل تدرین وای محمد عرویل سر کا
 و محمد ظاهر سر مجلس او وینا یم خویچه اثر مجلس تلید لکری او نذ القیبه
 مؤثر مصداق بنکار و کیری پد سبیل و سزای و اقلعه چ مجلس کنی و ولید

قطعه

وای او پر محبت کا دی		یوله بلد ویرا ش
پیکلو دی صاحب سوم		تا صحبت نکر مه ضر

محمد طاهر چ طبع ظرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه مجری یا شیخ کا

قطعه جو ابید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی دایش

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطرافت له محمد طاهر پو بنده و کا چه ستانوسم طاهری تو مطهرندی

بیت

محمد طاهر سی بیت دواید

خود تانده مطهر

زه و خان و تد طاهریم

ذکر عاشق پاکباز و انامی راز ملاح محمد ایاز یغیزی د دنیا ناک دی او پنه
 او در کبندی ریاضت کا او پطریقیت کنی میدی د میان عبد الحکیم قدس سره
 الغزیز که شه هم یا صل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره
 او سیاضت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او گو بنو کبندی یجا دت بخت
 وی نقد کا چه ملاح محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبنتو او غرو گرنه
 ذکر کا ندی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژیا کا ادسی وینا کا چه تا
 د نظا هرود جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملاح محمد ایاز بنده آواز لری او کا
 کله چه خیل اشعار یغنا سره لومی خلق ژیه وی او دیوان د اشعار وی
 د یرستین دی او نکات عارفانه پکینس ته سی روایت کا چه ملاح محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و وحشی او فرخنده از حیوانات ده تدضر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر ددی هسی و ایی چه تو میاشتی می استاد نرای کورتد
 اوزه دده پتلا بس گزیدیم پیغمبر و کس یو خای می ولیدل دشر بنانولو گلد چه گزی
 او یو دبله سلگولی سره اچوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری همد خای تدور غلم او هلتدی همد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پیغمبر و وحشی حیوانات تو بیخ هزاره و در سوسی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لخبوب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دوین همد به چه دزدای بخت و دان وی
 و حیوانات تو پخا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکد نفس اماره چه د تقیس مطمئذ شکی تبتی او فای کبزی
 هغسی هم و حیوانیت پد در یاب کینی لاهو مخلوقات دانسانیت سره بگره کنی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعرونه دیوان لری او دیر بند عارفاند
 اشعار ی کینی جمع کرمی وی چه زهی دغد یوشو رباعی پد بیان د عارفاند نکات تو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغد بند ده پد دنیا دانسان بر بند	دغد بند ده پد دنیا دانسان بر بند
وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند	وردی پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند

ولد

راسد ثخیری د دنیا خون آباد
پر صحرا بهی بی کوره اوره بنا د

محبت د آب و خاک دی بی بنیاد
کد زړه سپین وی د نر ای محبت

ولد

مکړه چا باندي تیرنه پچفا
د خدای کور و گنیزه پوهی صفا

زړه ند خو بن کړه د اینکې در شپا
د خدای کور مورانه پد ستمو

ولد

بهد شوک د خدای دینی لایق نزی
شوک چه خان ی نکا بهر خضارت نزی

په د خان پیغم احمد وی عاشق نزی
یا بد خان یا بد جانان کا پرستند

ذکر د لوی واعظ ملاحظه حافظ باریکی د عالم د محمد اکبر باریکی نویکی
چه یقتضای پد کتبه خوا کسبی اوسی او علوم مرو بهی لوستی وی فقه کسبی استاد
او بیجام گان کسب و بهی پورخ واعظ کا نویجو اعظا مشهور سوی دی کله کله
پنخبطه کسبی چند اشعار هم وای پی به نول رضیحت دی یو کتاب ی کتبلی دی چه نوز
ی دی تحفه واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد و عظمه کسبلی او خلقه
ی امر به معروف اوشهی منکر کری دس عهد حافظ واعظ پر شپا ویلو مشهور دی او

د پادشاه اولو یا نوبیح کسب هم د سزای امر بنکاره وای او پچاپروا نکوی
 پطریقیت کسب دیان نوزم صاحب مریدی او تدریس کا د اولکامو فقط یقین بار کسب
 لایبان و علوم ی له مجلس حفص سونی او په حلقه د تدریس ی صاحب زوی دا و عظیمه
 بدله مار او ایشند او نقلی کره له تحفه و اعطایه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و عظیمه

کدی زړه عزایم د بخت گلون
 وطن موبل دی آخر شو پر شیتا
 نوله مره اور کی پامان خانون
 چه کریم صرام سفد باطن کی دودی
 په لویه روح بی وی تور عشون
 شادوب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیدا سو دون
 خدای بدو تاته په عفتب و گوری
 بی جای امبده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیماند پر دنیا
 هم بد بند بدی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکوه حرام چه بودی
 اعمال ی لوله یحقیبا کی رودی
 کم بخت مکوه حرام قرار سه
 تو سبند دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت خج د حرام پر نوری
 کد کله ره غواری بنایت بنی نوری

ذکر دلفزالدین خان اندر دلفزالدین خان و محمد زمان خان زوی وی چه
 پزماندگینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پتقتضا دطبع هاشمی چندی مدت دصدر دوران بهیادریان و رسید او بسلاطت
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهیادری سی
 بطینت گینی وه نو پد لیز و رتوی دپادشاه او بهیادریان عایشان لحو اعزت
 ونوند او دستقیم بلعنا سره آشنا سو دلفزالدین خان اندر بسداستوار و ای
 اوز موب دزمانی لحو زمانو شو کانه سی دیران داستوار لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پیرم او بزم دلفر خواند دی او دیارانو او موزانو دینچه
 کهن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادگار کاتبم چه نژاند دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفزالدین خان

<p>که وی پد پند خوله همدغدی لغتاز دینا چه در بنکاره ضلیله زیبا مخ دلمر باکی نا بلخه لغزوری همدغدا میدوار دینا چه در پینبی دی خوارید ویر غون دی</p>	<p>دخوار عاشق ژر اهرام وی داستکار دینا ددخوار عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پچیل وصال کنی خوشخالی و محبوب باکی نا دوی جینو پزید ضای بل کره اورون دی</p>
---	---

زیر آرام پد درسته شه گامدی خوبون دی
 دوی مینو پر زره ربانی داغون دی
 فخر اگا او پد تا نو پفریادون دی
 عاشقا نوزی مات کانزغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سید پنا
 د مینا نوز وصال عین لوی اختر ونا
 د بلیتون اوردی پد پدوی سبب ونا

پر هیانو هر شهید وغم ناتاردینا
 چه پد ارمان د بنایند زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه بنشیند بانذی پتری کله جوی پنا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یو نوز اول نظر له چله بخته مردور دینا
 بسخ نجوی پزی د بلیتون کاری پر اردینا

ذکر د برگزیده اولد ملا نور محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 اولد ملا نور محمد زوی دی اوس پد پیچوای کتب اوسمی علوم شرعی دی ویلی دی
 او قدریس کا پد عمر دیر یو یو یو سر دی ایتا کفن او دقت هاریند کندی پنجه کاله
 د فاندان عالی شان د حاجی میرفان دارقینو او کرمینو نوز اوستا دو او نوز خزان
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کندی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د انا تاب
 کی کندی دی پنا مه د پادشاه بجهی شاه حسین اولد معتبر و کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کری دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کندی تدریس کا شلمه شریفین

او بخاری شریف او هدایا و کتوز او طریقه محمدیید او نوز مرد بد کتبه بد تدریس کولی
و انظم دده دی بد لصفحت کتبی مخمس

نظم د لصفحت

تدمون ژوندی پدین سی زما یاره | | تدرشا فریاد کوه په شو کو کاره
استغفار تو بد کوه د خان و پاره | | تدمیم خان ساند پناه غوار ناره

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

زه وکاتو ویی کرم زما ووره | | په سهار بیداری کړه آهز و گوره
ابده تدمی پچبا کتبی یا په اوره | | په ستا حال بد په تره رنگی له گوره

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

په هر وقت له سلمان دلداری کړه | | چه در پیمه شپه کتبی دیره بیداری کړه
هم پر خپل صورت و تراره هم زاری کړه | | دا خپل خان لکه حساب تری بیزاری کړه

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

تدمرخ الابلا مکه دنیا کتبی | | دا د زیان دی زما جان پوچبا کتبی
ستا دیر سودی درنگه و ایم شریک کتبی | | لکناهد خلاصی دیر دی پدعا کتبی

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

تدم خدای حکم مدغم و غاړه | | نیک اخلاق کړه تدم طلب او بند خوی داره

تقریباً کہ خلیل صورت کرہ و پیر نامہ | | تہ لہ شخصہ می جو رسوی تن و بیجا رہ
 بیداری کرہ پسہا رکبئی ز ما دلدارہ

تہ امید کرہ در رحمت تہ کجا جان | | در رحمت دروازہ خلاصہ دہ جانان
 ہر سہا ر رحمت نازل سی لہ اسمان | | مغفرت پسہا ر غورہ لہ رحمان
 بیداری کرہ پسہا رکبئی ز ما دلدارہ

ذکر د شاعر طربن حافظ عبد اللطیف اشکزی د اشاعر پر جمع کی دو خطا سر آمدی
 او پطرافت کی ہم پا صل دوستان دی پلا ری غلام محمد نو میدی قذ ہار تہ راغی بہ
 ما شور کبئی اوسیدی عبد اللطیف لہ کو بیچنوالی بچلم شروع و کرہ قرآن شریف ی
 حفظ کا اوشدہ چہ طبع لطیف ی درلودہ نوی دیر خوانہ اشعار و دیل پیش کی طبع
 طرافت تہ ما پلہ دہ فریای ہم ہی قصی اوشکایتو ہر قلم کا پچر اوریدہ نکی عبرت ضعی کا
 و پند و نصیحت دی پطرافت کی مفید در موند کا اوسر کلمہ مجلس د اشایا نو پطرافت
 د د سرور دی کاتب المعروف کلمہ کلمہ دی دینی اد اشعار ی اروی اوسر د شکوہینو
 کالو دی اوسر د دی پچر عمری پو بخ دی خود کواشی مترکا اومجلیان ی
 پد صحبت نشا ط بیامری پچا لکبئی اشعار ارتجال لولی اوقصی کا فعیتر
 کاتب المعروف د خدیوہ قصہ د دہ پدی نقرانہ کبئی نقل کا پچر کتاب لہ طرافت
 ہم خالی نوی

تقریباً

قصه دسوی از داوین

عقرب دینی یار از داوین او سوی قصه سوه

یوسوی داوین اشاسوه

یاری بری کوله یوله بلی یاراند سوه

اوین وویل چه سوی

بی نامی بنادی نسته شپه اووخ چی پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی مراد سوه

سوی و داوین پکور کی

قصه بی شروع کره بر سههار تو بد نرند سوه

سوی تل سلید داوین و

خیلوی سوه سی تینگله چه بر پری پذیرند سوه

اوین هم عزت دسوی کا

دیار دزیره دپاره بد مقبولند نلمد سوه

یو ووخ سوی یلستیا کره

خیلوانی را خبر کره دسوی قول سلید سوه

نور از پره نوب سوه

بچه ی همرا سو

نور از نوبه قصه سوه

ای ز مایار نیکوئی

نور از نوبه قصه سوه

دسوی سری الفت کا

نور از نوبه قصه سوه

ژوندون ی پیرو کی

نور از نوبه قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

نور از نوبه قصه سوه

ساتنی دابروی کا

نور از نوبه قصه سوه

داوین دپاری داکر

نور از نوبه قصه سوه

ادبش را معنی دسوی کورتند |
 داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوه گونوه سوه
 راوری ی خواریه وه
 داتولد پیری را درلد ادبش یوه گولده سوه
 ادبش وبری ولاری کورتند
 سوریای نومی خای مذ دلودی تولد شرمنده سوه
 سوریای نوجیت کا
 ول ساود ادبش تقدی پیر دوستی سره توده سوه
 پیر سوی اشاد ادبش سی
 دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه
 هر شوک چه یارانی کا
 هر چالده مناسبه اشایی او طریقده سوه
 چه شوک مناسبه کار کا
 لد چیل قنره سمه دهر چا پینه را ادب دکوه

یوغاری ولید پورتند
 خوارخوبزه ققد سوه
 یوشه وه لبر وانبده وه
 خوارخوبزه ققد سوه
 ختدی سنو پورتند
 خوارخوبزه ققد سوه
 باسوی ملامت کا
 خوارخوبزه ققد سوه
 باید چه لبر پهوبش سی
 خوارخوبزه ققد سوه
 چه پیل کا پیلخانی کا
 خوارخوبزه ققد سوه
 عبرت لدی گفتار کا
 خوارخوبزه ققد سوه

○ ○ ○

و کردار مستم دوران نیشاد عالی تبار ز بده از زمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی پد و یله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی هغه وقت چه سلطان ملخی تومی استقلال وموند اوله غزنی تر حله اک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غللی او پد اتغوی حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان تومی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محزاد بنگرند و کرل اوندی پرینو چه پر کلالت حکومت و کا
 سیدالخان چه د یگالی پلار زوی و سپهرات او شجاعت زنده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکان پقتد مار کبش گرین خان بیگر بگی
 ووازه سیدالخان ناصر د پستو د بنگر و سپه سالار و او دن نوستلی و علوم
 مردوبه بلکه فقط تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کت چه د میر و مین خان پرتو
 کتی د صفوی بنگر دقتد بار د خلقه انتقام تد را غللی نو سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزاد پستو سپه سالار و او شواری د صفوی بنگر چه تر هاب
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

شہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین ملکان وفات سو لاسید النخان عالیخان
 و شاہ محمود سپہ سالار سو اوپر اصفہان ی یرغل و گا دھڑیا نو پجنگو نزلو لو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پھ بچہ وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیصہ بھری فراغ و اشٹاری ویل او د عشق سندھای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی دشور ویلو فرصت ی نسد
 او درجی ی تیر پزی پھ ہسی جنگو پھ رستم ہم حنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعارو تخی دغہ بدلہ پھز اند کفن کا ب ہم پھ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیخان بذر مزمین وی

بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر تہ قول بہانسو

نوزند وینیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سوی اشرفی د پد تندی بانڈی پری کری + گزی پباغ کبھی لیلو نو کبھی نخری کری

پہ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا شو

میں پر اشنای ما شنید و رخ بد کریانی کا

شہی دستمگاہ خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دورخیو دبانو غش کات کا

پر بارسی گورہ طعقہ دو لبر دتیر بنان سو

میں پر لویو غرو می مرتور پد نیموشیو می

ووزی لرو وطن وطن پرین دی پر چولونچی + فریاد ناری وکاپا ورین پد نللیو می

وصال کی نصیب نسو گورہ زچہ دک پد ارمان سو

ناری وہم عالم دشتی تر صجد اسم

ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتا می نفس نقری زاو زمانہ زچہ بند

نظر پر ما غریب کرد پد تا خون می تا پچا نسو

شبحم پر گلو شکاری زما اسکی داری لاری

خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شہد لم تیرہ پیر اپناری ناری

سکارہ سوہ چہ محنون سیم لیو توب می اوس بیانسو

بوستان بھی زیاد کی رنگین پد او بگورہ ماد کی

درد پر بار ملکوت دی پر لیل پچا شادی + پمینی تی زچہ و شادی تھو ای چلا داد

نلسی بلیتون سیم زہ سیدال امی بیانسو

در سید خزانند پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر عدالت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لوروه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تدر نزدی و چه تازی نو میبوی سلطان ملنج
 پد بهغد وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعا رض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچینی والی له میزنود پیتنوا اسپین بدیره علماء شخه نوست
 د کا او میره محی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدر ایران د
 روایت دی له تقدراو یانوز چه سلطان ملنج و سورغره تدر نزدی چنگ کنش و مر
 او صاحبی عادل چه د نازو دور و د پلار پان تقام جنگ تدر اولاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کرده او د جنگ لیونو انا نوز سره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سیلمیتا او غریبانو مسافرانو چه پالند معروفه دن او هر وقت چه پد ژمی بد
 مسافرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ابرول پد سو سو میلماغه بدی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بد کالی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوزم ی له ضیبر تر کوساند خپور سو نازو پیمال د بنالم سخا

هرگز و ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه سن درج پادشاهی دقتدار او
 اصفتان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خلودر زمان درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نوزعبه الغریزخان او یحیی خان او عبدالقادرخان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحرمه لکنجه پلاره چه نازو اما عابد همانه نبوی ده او ضلعو
 زمانه دی یقون عمر په اود اندر شیدی و درگزی او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لدسوفرب کی ولید چه شیخ بیتهی رگه اهد علید ورتد وایسی دازوی بند تر بیت
 که چه لوی سی لوی کارون بد دکا او پیزیارت د بیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 به کی پیدا سی پادشاهان چه دین بردن کا فوجا چه میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت و عبادت سره لوی کا اود دین فرایض کی لقول پر اوسم کال در در منو ول
 او هر گد به کی ده ته نصیحت کا چه زوید د شیخ بیتهی نیکه قدس الله سره لقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیدا کرمی ددی دپاره چه لوی کارون تر سره کرمی او خلق الله بخدمت
 ستا آرام دکا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زمانه ماته دطویو کارو دکولو و هیئت دکا زه بابد هسی کارون و کرم چه چه
 صد الله بجزی ی قوم دظالم نولد اللهم دشوره نوی مسجد و شکر و کرمه اودوی

ضای د اسعد کار و پید ماته مورسپارلی و او وصیت ی کړی و د انوشا د عبادو
 او بند جانو خدمت و پید ماته سره کا زما پلار سې و ویل چه نازو انا علاوه پر سخاوت
 او سخاوت او عبادت سې ارتقید و د چه د خدای تعالی فرخه پینا جات ی دیر
 اشعار ویل او یو دیوان ی درلود چه دوه زره بیتو نذیکینی ده او سخته ی بندگات
 ادا کړی او داسی ویلی و چه ناریندی هم فسی ویلای او د غدر باغی چه د نازو
 (ناده ماله خپله پلار او دیدلی وه الحق چه بند رباعی ده

رباعی

خا خاکی خا خاکی ی لستر گو خجیده	سحر گدوه د نرگس لیمه لاند
ده ویل ژوندی دی یوه نوله خجیده	ما ذیل خدی کبلی گدوه ولی ژاری

رحمة الله على الماضين كلهم الي يوم الدين

گر د در شهوار عصمت جلیمه حافظار . جلیمه د خان علمین مکان نو شخا لحن
 ختک لورده چه د عبد القادر خان ختک سکه خور کیده زما پلار سې روایت کا
 چه زه بنو ته د لار هم په هغه وقت د اپننه ژوندی ده او د خپل پلار په ژوندی
 روچه علوم ولوستل او بیا د شیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار هم عبد القادر خان په لاس ی بیعت و کا چه بعد هم د شیخ دوران

خلیفه

تلیف و روایت کا پیر حلیمہ بی بی فاضلہ اور عارفہ بیگم دہ او پد سرا پر دہ
 د عصمت ناستدہ میرہ ی نذی کری اور خالق عبادت کا او دخیل درور عبدالقادر
 خان پکور کبئی لورونجھو تدرستل کا او قرآن عظیم ی ہم پیاد دی زما پلار وویل
 پیر حلیمہ بی بی پد پنتو بند اشعار ہم دایمی او پخیل عصر سر آمد اقران دہ
 او موزونان د پنتو ی اشعار خوبنوی د لفظ او طریقت کتبی قول
 دوستلی دی او ہسی دایمی پد مشکلات د شعری شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سرہ صل کوی د حلیمی پد اشعار کبئی مجازی عشق بڑ بھکاری
 بلکہ قول شعروندی د صیقت پر لاردی او د محبوب حقیقی صفت کا دغد
 یوہ بدلدی زما پلار ماتد وویل پد پخرا نذ کبئی د انمولم رتہ اللہ علیہا

غزل

دانشای بفرخو بند سہی شان شوم	چو ہیبیم پیر ممتاز کد فرجہاں شوم
پیری کر مہ ستا پھیدہ سر فرارزہ	تھا خواند پخو رنگد در حمان شوم
پیر مجازی دایا زولاری لڑ پند	سر بلندہ تر محمود غزنوی سلطان شوم
دہر چاوتد پیر گورم وارہ دی دی	د جمال پیر مند اروی شادمان شوم

غیر فخری نوز در بجز شو | پر خلیل و پر عدو بانندی یکسان شوم
 حلیمی دغا زکریات لحد شو
 چه دی بیل بیاره نکا په گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجه د اعصمت پناه او عارفه د الله د شیخ
 عالمه داد لوروه پقوم محوزی چه پدا شنغر کنسی کورنی او پلار نیکنه د من زبو
 مرشدان وه هسی و ایسی کاتب الحروف محمد چه زما پلار روایت کا چه شیخ
 امام الامین خلیل غور یا خلیل پخیل کتاب اولیای افغان هسی کنلی دی چه
 شیخ الهمداد لوی ولی و اولوری نیکنجه چه پتحقیقت هم نیکنجه عارفه بنجه
 وه علوم دینی و اولوستل او پر ریاضت او عبادت د خدای عترت کا چه
 ۹۵۱ هجری پد جباله د نکا به شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله
 چه د خرابه محمد زاهد خلیل متقی زوی و او عارف د خدای و چه
 ۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی
 نس پیدا سو او د شیخ بمعرفت د خدای شرت و کا چه پد هند او پستونخوا
 شهور سو نقل کا چه شیخ امام الامین هم ددی عرفان اولاد دی او دی
 کتاب اولیای افغان هسی کابندی چه بی بی نیکنجه چه د خدای عارفه اور اجداد

د زمانی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لصفه نده لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی اوز ما پلاری لصفه لیدی وه پد بنو کبلی
 هغه وقت چه دی تلی و پسر د هغه کهای دغه شعرونه له هغه کتاب ز مال
 دیلار پیاده وه په مادله حنی نقل کرل چه کتاب می پد کرد عارفه دوران
 رنگین وی

مثنوی په لصفه کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره پر بد پانظره کرد
خودنمای مشه خود بین	شکر صبر پر هر حال کره
که خبر شی له سبحین	بشده و روح بد پزیره ای
دبی نماز او دبی دین	سبحین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له بنو کهای امان را کی

بل لصفه و لهما ایضا

لوزی لوزی وینا پر پرده	دضا ای حق ته غایه کبلی
------------------------	------------------------

پا خلاص کی کُنی لیرده
 سرد یار پر رضا کنسیرده
 زره پنکر دیار بلیرده
 اوس لیری کُنی ریزده
 کد او سنی کد دیرده
 دلقا پر لوری پسی زده

دینا پاته له هر چاده
 قوت لری بی تکی
 حان لب خودی تر غورده
 کل دنیا بد و بندشی
 لول غواری مسجون
 دنیا ترک همه که پوه کی

ولها ایضا "رحمها الله

بی خدمت ی هو سیزده
 ونیکی ته دلا ریزده
 بدی مکره و پو پیزده
 دباران پدود و ریزده
 لانا را تیریزده
 پزار یو ته ژر ریزده
 له غضب و ویریزده
 بطلب ی و بنوریزده

بطلب ی و دریزده
 لجمله بد و لغت کره
 پدینگی کنی اخلاص کره
 پرگناه لده اوسترگو
 چه یارب العالمین
 خدای برحم تیا و کا
 بی پروا و خدا تیه شد
 برغذ فعل چه ی حق دی

ذکر

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال اللد بقا نرها
 بی بی زینب و حاجی میرخان علیین مکان لوروه پوره کور پیروالی ی
 پحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلده بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی او فقه کتا بوندی هم ولوستل او دفاری
 مشهور کتبی ضبط کرل استا دعلومی ملا نور محمد علی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیره بو بیاره او همهها تو دامور و عالمه بنجده ده او دپادشا حجه
 شاه حسین پامرو کی تد بیر کا او برکله پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاه دزمان ی پیچر و عمل کا او لفایح ی اوری دار مشهور اردصد و عصفه
 بنده بند شردن هم وای بی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا برکله لولی او لمضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کبیل او لوستل و ربنی نقل کاپیر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بهر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان لول محزون

او محض را تو در محرم سازی اد غلبی کا بی بی زینب چه واقعه در ورور
 وفات و اوریدله دیره غنجد سوه او پد تلاوت د قرآن اولما نخذی
 تسکین و کا دتلی دیره او هسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دو یله
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی د تقول کا ندان عایشان د پادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
ز په می پویر کی قبلا سونا	چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راند تورتم دینا + زره د بلیتون پتیخ کر م دینا

هونگ غنجن پدی ماتم دینا + دیا پهی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر له نیا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
------------------------------	--------------------------

شوان و میره دتوری جنگ ونا + دلا د کام پنام ونگ ونا

دبمن لره بو یونگ ونا + پر میدان شیر ویا پلگ ونا

افسوس چه مرگ دده پچرا سونا	قندار وار چه پتر یا سونا
----------------------------	--------------------------

محمود ندیوزی خور ژاری + پیر مرگ دتول کللی کور ژاری
خلوان لاشه پامچاد دور ژاری + بکر سپاه د پبی سپور ژاری

پینتون دیتول پوادیللا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاتد تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
د پستون کور سوتاره تور عالم + رانق د بنمن بلا پیخور عالم

چد پامچا ولا پینتون گدا سونا قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخو پستون ولا دی اریا + پمجا ورو غای کا شاه محمود عالیان
پاتد سوخت و تاج دتول اریا + زریه ی راسو پوسو کا خوشی د بنمان

وایسی پستون اوس بی پامچا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اسمان بیاد د ستم کا شر گند + دشلاوه تا پیر د پستون و پیوند
د بنمن دیاز عوبد پوریر کا نوسند + پیر شاه محمود د کا یقبر کی بند

پر کور ویر شور و غوغا سونا قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژاری شاه محمود شاه سونا + پستون ساسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فراخ شه سونا + پامچا پیر و صفت پناه شه سونا

د پستون پیرتم فنا سونا قذ بار واره پتریا سونا

محمود خوران دی ولی دلا کی ما + لخت قنای تدریث سوی جلا
اصفهان ولی پاتر سونا لتا + سردر پورته کره پد شکری اعدا

دبمنن ولای بیاشا وضو سونا قند بارواره پشیرا سونا

اورم ناری دغمم پد کرین فریاد + پنتون پیرگ دشا محمود سو بر باد
زبون پد قتل هو جان من سونا بنا + دساندوبغ دی پد راوره مینی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قند بارواره پشیرا سونا

ورور مقودتا حولا کی جنت + درد کی تا تدریث مرگ راحت

روح دوه سنا دپلوی ورج دقتا + مخ دوه رونه دغدی می پمهور رحمت

دخالت رحمت تل پشیرا سونا قند بارواره پشیرا سونا

کردشاعره برگزیده زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکر لورده پد پنجوا سی

کسبی اوسید د او پلاری وکا تحصیل دعلم موا و دفضاحت الکلامی زده کرل

او دفضا و اشاری دلو تسل زرغوند پجباله دسعد الارضان نوزری وه پد نوزریالی

زمانی هلدود او لول علم و هنر خاندان و مامد هی نقل و کار ما پلار پد زرغونی

دشیخ مصحح الدین سعوی رحمة الله علیه کتاب دبوستان لول پد پشوشو نظم کا اونوم

یو بوستان د پښتو په کتاب یې په سند ۹۰۳ هجری قمری پائیدو رساوه
 او ټول نکات عارفانه او ضایح حکماندی په پښتو کمرل علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم وویل او پزیره د فضیله شهرت وکاسی په موزونانو
 د روزگار بهی اشعار لوستل او د پښتو په بوستان بی سیر کا او طونه دیند
 او بیضیت بهی لټول بی وایې په زرغوند کی لداره بنج وده خطی نورانه
 و او کاتبانو بهی له حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلادوسی وویل
 په په سند ۱۱۰۲ هجری قمری ما د زرغونی خط بوستان د پښتو ولید په خیل اشعار
 پخپل بنده خط بهی کښلی و چه خطری خط ته عاجزی کا او دغد و حکایت له بنده
 کتاب زما پلار رحمت الله علیه پیا دو په زه ی پخوانه کښی کا بزوم
 حکایت له بوستان د پښتو

په لاشاتو هم خوبه ده
 بانیزید چه و رویدار
 پکوشه کښی تیریدی
 را چه کړی نا پام
 پامیرو پخوانو و خیر

او دیدلی چی مقده ده
 دا ختر پورخ سهار
 له صام را و تکی
 ایری خاوری چا لبام
 پنج او سری سو گلیم

دخیل بخ پر پاکید و سو
 چید پاور کی سہم نسکور
 یاد بزن شکوہ کوم
 لہ لونی شان پر یگر
 خدایتد نسی کرای کتل
 لوضرہ پکار نندہ

بایزیر پشگر کینوسو
 چیدزہ ویریم دبل اور
 لہ ایر و بد شد بد ویرم
 ہو پو بانو خان ایر کی
 توک چید خانند گری تل
 لوی تل یگفتار نندہ

قراضح بد سر لوی کا
 تکبر بد تل حور کا

ذکر دعفت ہمراہ رابعہ حال ددی شاعرہ ماتہ ندی معلوم سوی
 فولب شد چید بنگارہ ده منجد ہسی دہ چید اشاعرہ دقتہ ہر وہ او پدوران
 محمد بابر پادشاہی ترونہ کا ہسی وایسی چید اشعار کی میر و دیوانی
 درلود دغدیوہ مہلہ رباعی ماتہ صدیق اور فیقحہ طاہر ہجر یانی وویلہ
 چیدزہ ی دقتہ پنجر اندہ را نقل کوم

رباعی

پایور دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون کا
نوم ن د بغه د لند بلیتون کا	دوزخ ی روع کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال دکاتب الحرف

حقیر فقیر محمد بنو آل۔ مولف ددی کتاب

ایسی محمد زوی داد و دخان زوی دقادر خان بقوم ہونک پہ زمونہ کہ ہول
 اصل شاہی مرغ و وہ پہ زمانیکہ قادر خان لہنہو شاہی راغی سیوی تڑاہ سبتہ
 و سیدی سبتہ خدمت پہ تانسانا دغیب او قسمت راغی و دقتد ہار پتخرا کتو
 پکای د کو کران استونکہ کولہ او پیشدی وزارت تاد در خان دیر مٹری
 و سین د ۷۷ کالو پہ ۱۸۵۸ لہند بگری و نات سوا او پہ سبتہ ہی چہ کو کران
 زمیری بیخ سو زما پلار چہ داد و دخان زمیرین پلار ۲۹ لہند بگری پوغند کوزان
 زمیرین پلار او پہ آوان د صباوتی علوم لوستکی و او پتخل مٹری پوزوانا
 او فصحا و علما و نامہ نہاوند او دیر مٹری قتد ہار تملی او د کسی نزد او بن

او درین او پیروز اولوز شایون کی لیدی و بهذ وقت چیدخان عیلم مکان
 حاجی میرخان یقیند بار کهن دگر گین خان سره جنگون کرل نوز ما پلا ارم پد
 بگرو کی طبری و در سره کجک نولد قدیم زما معرفت لدی خاندان دیردی
 او اخصای لرم پزیره ^{بیل} ^{کمال} ^{عقل} ^{کند} ^{بجرون} ^{پیر} ^{دصفوی} ^{پادشاه} ^{بندری} ^{پرفقده} ^{بار}
 راغلی نود صحت مکان حاجی میرخان لخوا از ما پلا اولاب اولفران اوستیان
 باو طقت اولوز شایوی پیتانه ده حاجی میرخان مددته راوغوشل اولده بند
 پیتو سره ی مرکی و کمره و دیر پیتانه د نوز و اوبار گزوا و اسحق زوی طبری
 کرل دخان او پر ضرورتی بیرغل و کا او پدوغو جنگو زما پلا ده حاجی میرخان
 جنت مکان لخوا سپه سالار و پسله وفات ده حاجی میرخان مریم مغفور
 زما پلا رید ^{۳۶} ^ه ^{هجری} ^{وفات} ^{سوا} ^{او} ^{یک} ^{کران} ^د ^{خیل} ^{پلا} ^{سره} ^{بنخ} ^{سو}
 دغد محرم ^ه ^{طیبه} ^{طیبه} ^{مستقیم} ^{در} ^{لوده} ^{او} ^{کله} ^{بی} ^{شرون} ^{هم} ^{ویل} ^{چه}
 دنده تیمنا دده دوی رباگی راویم اودار باگی بصفت د تجنیس بی نظر

رباعی

دی او پله فصاحت هم مثل طبری

په اور بلدی لمبی لودی حال ی بلسی

چند دچا پزیردی اور دینی بلسی

داور بل میند که تل دزیره تیل سی

اور دینی کلامی دزیره لاسینی

رباعی

رباعی ولد ارفیض^۱ رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زره و شخه ثورک چه دینی تاله لئو انویا و یرو شخه
دیره و له زره کدی وینی وینی شاشی چه کوه و دغم لویدی تاله کوه و شخه

اوس چه دی بز حال دپلار اونیکه و کینس ز فضیل حال هم کاریم او دفر اسی
لید ونگی پیچروم زمار اناک دی نابودی دنیا تریحی قرلدی واقع سوی و پی
۱۳ درج البرجب سنه ۱۰۸۴ هجری بکو کران کینی اوسن تو دتیز و رسیدم نزی
پلار درسی رانده شروع کا او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتحات علوم که قانید او عروض او
بیان او معانی او لغز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دقتت ارب بارته او ترا اوسد به نظر کیمیا او
دپادشاه اسلام بادیم او هر کله با صان او مرخت ددی خانه ان^{عالش}
مرطبه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بلده بهر^{دین}
او وز پدهی سیم خونی نکا بیلدی اشغالو پد بل شتر پدی اوقا تو دعر چه می تیرکه
هر شوکتا بون می و کینل چه یوله دغو شخه دغه خزانده او لغز دادی یوکتا ب

کتب علمی پد بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بدست
 کتاب می فتول علوم و فصاحت پد پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره نزل سه کربل
 بل کتابی کتب علمی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹ هجری قمری دی فد کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تد پیش کا
 سل طلاوی ی ماته صلعه تا ادبر کله راسی مرامم دپار شان دی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر درصحت نظر کا خاص بیا
 ها درخان عالیجان پهرن درخ یقند بار دغرباو پرسرطل درصحت دی فائق
 دی عمر و میرا مال دیو دیوان دا شکارو هم سد چه پردی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غزنونه او قصابه ادربای لری کله چه طبع قاهر میل دشتر او دنیا
 کا شتون کاتب هم او موزونان دروز مخاری خوبوی کله چه درخان ستان
 سبندزه او پورکن لری کار عار کار کا نونچراندگی می خیل احوال و کیش چه
 دی کتاب و یونگی مانه دعا و کا او هر وقت می پد دعا یاد کا خیلدیوه غزل
 هم دلته دمنوی بطور کاتب هم چه پر صفحه دروز محاسبه یا دگاروی نوز
 شکاری پدیوان کبیری یونان دی شایقان دعلم او شغری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزوبه

ساقی پاخده سره ملودک یوجام را	سالمخ نا آراسم بیم آراسم را
بیلده میبود بشارتنداری حکم	پیرلی سود غزنی بنده پیغام را
دنیا پا تده بنادی مویوگری ده	یوگری می غزنی کدی کدی انعام را
د بلیتون پتاریکوکی می زده شین سو	رنا لمر د جام و میو نطلام را
ناکامیود و نیای کام را تریخ کا	پدی غزب کا کام ترصد و مانا کام را
نه نشاط سته مستی سته نرنندی	اصد سیم انه سفد او بد علی الود اسم را

پا و بوی سوره زورگی بز شدر انود که

محمد ته آوردک یوسپی جام را

تمت القاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لکاتبه وقار دمن ند حق علینا
 والصلوة والسلام علی رسول الله وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
 پورخ د جمعی ۶۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار سن او مواف

محمد هوتک بهم فارغ البان سو الحمد لله مره اکثر

تاریخ دهم ماه برح الاول سنه کبیرار و دو صد و شست و پنج هجری که نوشته بود

از مجرت رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیز فیز شیراز نقیصر

نوز محمد فروتنی برای عالیجناب رفعت بجایگاه مردار عالی تبار مردار

مهدول خان قلمی فریاد هر که خواند دعا طلع دارم

ز انکه من بنده گنند گورم این کتاب را اقران نام محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص از برای عالیجناب تجارت نشان

حاجی عمرا بر قوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری باسجاول تمام قلمی شد

کتابخانه عمومی کوهستان

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**